

Jaarverslag

2007

Ce rapport annuel existe aussi en français.

Dit jaarverslag werd gedrukt op recyclagepapier
met inkt op vegetale basis.

COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Jaarverslag 2007

INHOUDSTAFEL

VOORWOORD	7
INLEIDING	8
ENKELE BELANGRIJKE ONTWIKKELINGEN	9
1. Een grondige hervorming van de asielprocedure	9
2. De invoering van de subsidiaire beschermingsstatus	9
3. De nieuwe asielprocedure	9
4. Een regeling voor staatloze personen	10
5. De internationale samenwerking	10
6. De hervestiging van vluchtelingen	11
OPDRACHT VAN HET COMMISSARIAAT-GENERAAL	12
1. Missie	12
2. Wettelijk kader	13
3. Wetswijzigingen	13
DE ASIELPROCEDURE	16
1. De Dienst Vreemdelingenzaken	16
2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen	16
3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen	17
4. De Raad van State: de cassatieprocedure	18
5. Schema asielprocedure	19
SUBSIDIAIRE BESCHERMING	20
1. Definitie	20
2. Toepassing	20
3. Statuut van de personen	21
4. Procedure voor personen met ernstige gezondheidsproblemen	21
BEHANDELING VAN DE ASIELAANVRAGEN	22
1. Cijfers	22
Aantal asielaanvragen	22
Aantal genomen beslissingen	23
Aantal erkenningen van de vluchtelingenstatus	24
Aantal toekenningen van de subsidiaire beschermingsstatus	25
Bijzondere gevallen	25
Achterstand in de dossierbehandeling	26
2. Dossierbehandeling	27
Bijzondere aandachtspunten	27
Gender	27
Niet-begeleide minderjarigen	30
Mensensmokkel, mensenhandel en openbare orde	31
Staatlozen	32
Psy-support	32
3. Cedoca, de documentatie- en researchdienst	33
4. Juridische dienst	35
5. Tolken	37
6. Uitreiking van documenten	38
Het vluchtelingenattest	38
Attesten betreffende de vluchtelingenstatus	38
Attesten van staatlozen	39
Documenten van burgerlijke stand	39
Vrijstellingen van echtverklaring	39
Afstand van de vluchtelingenstatus	39
Totaal aantal documenten	39

HET CGVS INTERNATIONAAL	40
1. Projecten in het kader van het Europees Vluchtelingenfonds.....	40
2. Eurasil.....	41
3. GDISC.....	41
4. Groenboek over het toekomstig gemeenschappelijk Europees asielbeleid.....	42
5. Global Approach.....	42
6. Samenwerking op multilateraal vlak.....	42
7. Samenwerking op bilateraal vlak.....	43
ORGANISATIE	44
1. Commissarissen.....	44
2. Personeel.....	44
3. Begroting.....	49
4. Organogram.....	51
Afkortingen	52
Bijlagen	53

VOORWOORD

De asielprocedure werd grondig hervormd. Het ging om de belangrijkste hervorming sinds de oprichting van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in 1988. De in 2006 goedgekeurde wetten zijn in drie fasen in werking getreden. Met de installatie van de nieuwe jurisdictie, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, is sinds 1 juni 2007 de nieuwe asielprocedure in zijn geheel van toepassing.

De nieuwe asielprocedure is te beschouwen als een belangrijke stap voorwaarts ten voordele van de bescherming van diegenen die bescherming nodig hebben. Het is tevens een stap voorwaarts in de richting van een Europees geharmoniseerd asielbeleid.

Door de invoering van de subsidiaire beschermingsstatus en het vastleggen van duidelijke criteria voor de beoordeling van de vluchtelingenstatus (conform het Verdrag van Genève) is er een alomvattende regeling voor de bescherming van vluchtelingen tot stand gekomen: iedereen die bescherming nodig heeft kan in België rekenen op een status van bescherming.

Met de invoering van de nieuwe asielprocedure werd de basis gelegd voor een kwaliteitsvolle en efficiënte asielprocedure. De procedure kan als een goede, evenwichtige procedure worden beschouwd, die de asielzoeker de reële mogelijkheid biedt om al zijn elementen voor te leggen en die hem een effectief rechtsmiddel biedt waarbij de rechten van de verdediging ten volle gegarandeerd zijn. De procedure biedt tevens de mogelijkheid om alle asielaanvragen binnen korte tijd te behandelen.

Op die basis kan een op de toekomst gericht asiel- en migratiebeleid worden uitgewerkt. Dit betekent dat er een beleid wordt uitgewerkt:

- met kennis van zaken, op basis van een duidelijk zicht op de migratiestromen en een grondige analyse van alle relevante factoren, waaronder de pull- en pushfactoren van de migratiestromen in de wereld, de behoeftes aan migratie in de toekomst (socio-demografische, economische...), de nood aan bescherming van personen die bescherming nodig hebben...;
- vanuit een globale visie op het fenomeen van migratie. Dit betekent dat het beleid wordt uitgewerkt rekening houdend met alle aspecten van het fenomeen, dus zowel de noden in de herkomstlanden, de rechten van migranten en vluchtelingen als de behoeftes en problemen in de landen van bestemming.

Voor het asielbeleid is het belangrijk om voortdurend de versterking van de bescherming van vluchtelingen en ontheemden als belangrijkste beleidsopie voorop te stellen. Dit betekent onder meer het volgende:

- het recht op asiel moet als hoeksteen van het asielbeleid in België en de Europese Unie gevrijwaard blijven. De organisatie van een goede, evenwichtige en efficiënte asielprocedure is hierbij van cruciaal belang;
- al het mogelijke moet gedaan worden om binnen de kortste tijd op Europees vlak een effectief geharmoniseerd asielbeleid tot stand te brengen;
- vanuit een globale visie moet een internationaal asielbeleid ontwikkeld worden, onder meer door de organisatie of ondersteuning van projecten van betere bescherming van vluchtelingen in de regio van herkomst en de organisatie van projecten van hervestiging (resettlement) van vluchtelingen in gans de Europese Unie.

Dirk van den Bulck
Commissaris-generaal

INLEIDING

Overeenkomstig artikel 57/28 van de Wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen brengt de commissaris-generaal elk jaar verslag uit over zijn opdracht aan de Minister van Binnenlandse Zaken. Een afschrift van dit verslag met de eventuele opmerkingen van de Minister wordt door de Minister aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers en aan de Senaat overgemaakt.

Dit verslag verduidelijkt niet alleen de werking van het Commissariaat-generaal maar biedt eveneens een algemeen overzicht van de asielproblematiek in België.

Dit twintigste jaarverslag betreft het werkingsjaar 2007.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) werd opgericht in 1988. Op dat moment werd een einde gesteld aan de delegatie van de bevoegdheid aan de vertegenwoordiger in België van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR). Deze bevoegdheid werd overgenomen door het CGVS, een onafhankelijke administratieve overheid.

De jaarverslagen van de voorgaande jaren zijn te vinden op de website van het CGVS: www.cgvs.be.

ENKELE BELANGRIJKE ONTWIKKELINGEN

---

1. Een grondige hervorming van de asielprocedure

Met de wetten van 15 september 2006 werd de asielprocedure grondig gewijzigd. Zij zijn in drie fasen in werking getreden. De nieuwe asielprocedure in zijn geheel is van toepassing sinds 1 juni 2007.

De nieuwe asielprocedure is te beschouwen als een belangrijke stap voorwaarts ten voordele van de bescherming van diegenen die bescherming nodig hebben. Het is tevens een stap voorwaarts in de richting van een Europees geharmoniseerd asielbeleid.

2. De invoering van de subsidiaire beschermingsstatus

Een uiterst belangrijke stap voorwaarts is de invoering van de subsidiaire bescherming. Conform een Europese richtlijn werd in de Belgische wetgeving een regeling voor het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus vastgelegd. Deze regeling is van toepassing sinds 10 oktober 2006.

Door de invoering van de subsidiaire beschermingsstatus en een bijzondere procedure en status voor personen met ernstige medische problemen is er een alomvattende regeling voor de bescherming van vluchtelingen tot stand gekomen: iedereen die bescherming nodig heeft kan vanaf nu rekenen op een status van bescherming.

In 2007 werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan 279 personen (plus hun eventuele minderjarige kinderen). Het ging dan voornamelijk om personen afkomstig uit conflictgebieden in Irak, Somalië en Afghanistan.

Het aantal beslissingen tot toekenning van de status van subsidiaire bescherming is relatief beperkt gebleven. Dit is voornamelijk te wijten aan het feit dat de Belgische asielinstanties een ruime interpretatie van het begrip vluchteling (conform het vluchtelingenverdrag van Genève) hanteren. Dit brengt met zich mee dat voor de meeste situaties waarin bescherming nodig is, de vluchtelingenstatus - die beter is - wordt toegekend.

3. De nieuwe asielprocedure

De asielprocedure werd grondig gewijzigd:

- het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is als onafhankelijke administratieve instantie de centrale en enige instantie bevoegd voor het onderzoek van de asielaanvragen;
- tegen elke beslissing kan er een beroep worden ingediend bij een nieuwe bijzondere administratieve rechtbank, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;
- tegen de beslissing van deze rechtbank kan een cassatieberoep worden ingediend bij de Raad van State. Teneinde misbruik van deze procedure te voorkomen werd er voor deze procedure een filterprocedure georganiseerd.

De invoering van de nieuwe procedure heeft heel wat aanpassingen in de organisatie van de procedure en de diensten gevergd.

Met de invoering van de nieuwe asielprocedure werd de basis gelegd voor een kwaliteitsvolle en efficiënte asielprocedure. De procedure kan als een goede, evenwichtige procedure worden beschouwd, die de asielzoeker de reële mogelijkheid biedt om al zijn elementen voor te leggen en die hem een

effectief rechtsmiddel biedt waarbij de rechten van de verdediging ten volle gegarandeerd zijn. De procedure biedt tevens de mogelijkheid om alle asielaanvragen binnen korte tijd te behandelen.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft zich er via zijn beheersplan toe verbonden om beslissingen van goede kwaliteit te nemen binnen korte tijd. Het zal in de toekomst nog bijkomende projecten organiseren om die objectieven nog beter te realiseren. Het zal hierbij naast de efficiëntie van de procedure bijzondere aandacht besteden aan projecten ter verbetering van de kwaliteit, onder meer ten voordele van groepen zoals niet-begeleide minderjarigen of asielzoekers die een gendergerelateerd motief aanhalen.

Dit betekent niet dat de procedure of de wet geen aanpassingen meer behoeft. Blijkt dat er nog een aantal kleinere aanpassingen van de asielwet nodig zijn om de Belgische wet in overeenstemming te brengen met de eind 2005 gepubliceerde Europese richtlijn betreffende minimumcriteria voor de asielprocedure. Bij die gelegenheid kan de asielwet op een aantal punten verbeterd worden: onder meer door de bestaande - terecht sterk bekritiseerde - regeling voor versnelde behandeling van bepaalde categorieën van asioldossiers (vastgelegd in art. 52 van de vreemdelingenwet) te vervangen door een betere en efficiëntere regeling.

Op termijn zou men ook een coördinatie van de vreemdelingenwet kunnen overwegen. De vreemdelingenwet is de voorbije jaren herhaaldelijk aangepast. Hierdoor is de structuur en de tekst moeilijk toegankelijk geworden. Een goede coördinatie van de tekst dringt zich op.

4. Een regeling voor staatloze personen

Voor staatloze personen bestaat er op dit ogenblik geen procedure tot erkenning van de hoedanigheid van staatloze of geen regeling van de status van de staatloze persoon (bijvoorbeeld een verblijfsregeling). Personen wenden zich nu tot de rechtbanken van eerste aanleg voor het bekomen van de status van staatloze. De rechtbanken blijken de expertise te ontberen om dit soort dossiers te onderzoeken. Bovendien ontbreekt er een regeling die bepaalt onder welke voorwaarden een staatloze een recht op verblijf kan bekomen.

Het is nodig om:

- de bevoegdheid voor de erkenning van de hoedanigheid van staatloze toe te kennen aan een gespecialiseerde instantie;
- de status van staatloze te bepalen (onder meer te bepalen onder welke voorwaarden een staatloze een recht op verblijf kan bekomen).

Instanties pleiten er voor om die bevoegdheid toe te kennen aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

5. De internationale samenwerking

Op Europees vlak zijn er de voorbije jaren een aantal belangrijke stappen gezet in de richting van een harmonisering van het asielbeleid. Het Programma van Den Haag heeft als objectief te komen tot een geharmoniseerd asielbeleid voor 2010. Er moeten nog heel wat stappen gezet worden om dit objectief te realiseren.

Het is belangrijk om zo snel mogelijk verdere stappen te zetten in de richting van een geharmoniseerd asielbeleid:

- door de praktische samenwerking tussen asieldiensten uit te breiden en efficiënter te maken;
- door mechanismen te creëren die de lidstaten verplichten de asielwetten op uniforme wijze toe te passen;
- door mechanismen te creëren die de solidariteit tussen de lidstaten garandeert.

Met zijn expertise is het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen goed geplaatst om een voortrekkersrol te spelen bij de uitwerking van een Europees geharmoniseerd asielbeleid. Het zal die rol ook opnemen, indien het hiervoor de vereiste middelen bekomt.

6. De hervestiging van vluchtelingen

De meeste vluchtelingen of ontheemden verblijven in landen buiten de Westerse wereld. Uit recente cijfers van het UNHCR (Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties) blijkt dat er 10 miljoen vluchtelingen en 24 miljoen ontheemden zijn, waarvan slechts een fractie in de Westerse wereld verblijft.

Een globale aanpak van het probleem van de vluchtelingen beoogt een betere bescherming van alle vluchtelingen. Hierbij wil men duurzame oplossingen zoeken voor de problemen van vluchtelingen, met een bijzondere aandacht voor kwetsbare groepen (zoals kinderen of alleenstaande vrouwen). In de eerste plaats door de bescherming in de regio van herkomst te versterken.

Voor sommige personen of groepen is het niet altijd mogelijk om de bescherming in de regio van herkomst te bieden. Om die personen een oplossing te bieden wordt er hervestiging in andere landen georganiseerd.

Steeds meer Westerse landen organiseren projecten van hervestiging van een beperkt aantal personen, vaak in samenwerking met het UNHCR. België heeft in het verleden ook de hervestiging van vluchtelingen toegestaan (bijvoorbeeld voor vluchtelingen uit Chili, Vietnam of Kosovo).

In het kader van een globaal asielbeleid zou België opnieuw de hervestiging (of resettlement) kunnen overwegen. Dit zou in een eerste fase op individuele basis kunnen gebeuren (bijvoorbeeld door de toekenning van (humanitaire) visa in geval van bijzondere prangende situaties) om in een latere fase te komen tot hervestiging voor grotere groepen.

OPDRACHT VAN HET COMMISSARIAAT-GENERAAL

1. Missie

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is een onafhankelijke federale instantie. Het is de centrale asielinstantie in België en wordt geleid door een commissaris-generaal, bijgestaan door twee adjuncten. Zij zijn volledig onafhankelijk en onpartijdig. Het is de opdracht van het Commissariaat-generaal om bescherming toe te kennen aan vreemdelingen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag van Genève (vluchtelingenstatus) of die een reëel risico lopen op ernstige schade bij terugkeer naar hun land van herkomst (subsidiare beschermingsstatus).

Taken

Elke asielaanvraag wordt nauwgezet onderzocht overeenkomstig de internationale, Europese en Belgische regelgeving, waarbij met de asielcontext rekening wordt gehouden.

Concreet betekent dit:

- het verlenen van de vluchtelingenstatus of de subsidiare beschermingsstatus;
- het weigeren van de vluchtelingenstatus of de subsidiare beschermingsstatus;
- het intrekken van de vluchtelingenstatus of de subsidiare beschermingsstatus;
- het uitreiken van documenten van burgerlijke stand aan erkende vluchtelingen en staatlozen.

Waarden en houdingen

De beslissingen die door het Commissariaat-generaal worden genomen in het kader van asielaanvragen, hebben ingrijpende gevolgen voor de asielzoekers. Het is dan ook belangrijk dat de medewerkers bepaalde waarden en houdingen naleven bij het nemen van een beslissing.

In 2001 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een handvest aan waarmee alle medewerkers instemden. Dit handvest bevat de opdracht van het Commissariaat-generaal alsook de waarden en houdingen waarvan zijn medewerkers blijf moeten geven.

Het CGVS wil efficiënt en kwalitatief hoogstaand werk leveren op basis van de volgende waarden: respect, integriteit en onpartijdigheid.

Op basis van deze waarden geven de medewerkers van het CGVS blijf van bekwaamheid, empathie, besluitvaardigheid, coherentie, professioneel engagement, verantwoordelijkheid, teamgeest, loyaliteit, openheid en duidelijkheid.

Dit handvest wordt als instrument gebruikt bij de selectie van nieuwe medewerkers. Het maakt eveneens deel uit van de basisopleiding van de nieuwe medewerkers.

Strategisch doel

Het strategisch doel van het Commissariaat-generaal is de uitbouw van een open, betrouwbare en besluitvaardige organisatie.

Open betekent transparantie in de werking, zowel intern als extern, een maximale toegankelijkheid en klantvriendelijkheid.

Betrouwbaar houdt in dat binnen korte termijnen beslissingen van goede kwaliteit worden genomen door bekwame medewerkers volgens gestroomlijnde procedures.

Besluitvaardig betekent dat de organisatie in staat is in te spelen op snel wijzigende omstandigheden zonder haar kwaliteit en snelheid van handelen prijs te geven.

2. Wettelijk kader

Volgens de definitie van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna Vluchtelingenverdrag genoemd) geldt als 'vluchteling' "elke persoon die [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren". In de Belgische wetgeving wordt expliciet naar het Vluchtelingenverdrag verwezen.

Op 10 oktober 2006 werd, als aanvulling op het Vluchtelingenverdrag, de subsidiaire beschermingsstatus ingevoerd in de Belgische wetgeving.

De asielprocedure zelf, evenals de bevoegdheden van de asielinstanties vinden hun wettelijke basis in de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze wet werd gewijzigd door de wet van 15 september 2006.

3. Wetswijzigingen

Wetten

Wet van 25 april 2007 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Belgisch Staatsblad, 10 mei 2007) en **Wet van 4 mei 2007** tot wijziging van de artikelen 39/20, 39/79 en 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Belgisch Staatsblad, 10 mei 2007).

Deze wijzigingen betreffen voornamelijk de omzetting van twee EU-richtlijnen (richtlijn 2003/109/EG van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen en richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden) met betrekking tot:

- het verblijf van EU-onderdanen;
- gezinshereniging en samenwonen met EU-onderdanen en met Belgen;
- het Europese statuut van langdurig verblijvende niet-EU onderdanen.

Verder geven een nieuw artikel 51/3bis en een aanvulling van artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet aan de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken respectievelijk werkzaam in het gebouw North Gate en in de gesloten centra, de mogelijkheid om (onder voorwaarden) een veiligheidsfouillering uit te voeren of dwang te gebruiken (nieuw artikel 74/8 §6 VrW). Een nieuw artikel 4bis van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een administratieve geldboete wordt verbonden aan het onregelmatig overschrijden van de buitengrenzen (dit is de uitvoering van artikel 3 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990).

Wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (Belgisch Staatsblad, 7 mei 2007) – ook **Opvangwet** genoemd.

Deze "Opvangwet" beoogt de omzetting van de Europese richtlijn 2003/9/EG van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten.

Elke asielzoeker heeft recht op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Onder opvang wordt de materiële hulp verstaan op grond van de opvangwet evenals de maatschappelijke dienstverlening die door de OCMW's aan asielzoekers wordt verstrekt op grond van de OCMW-wet van 8 juli 1976. Door de opheffing van de twee fases in de asielprocedure, wordt voortaan ook het bestaan van financiële hulp tijdens de fase ten gronde afgeschaft.

De materiële hulp gebeurt via toewijzing aan een materiële opvangstructuur zoals de open opvangcentra van Fedasil of het Rode Kruis, een lokaal opvanginitiatief (LOI) van een OCMW of een opvangplaats van de NGO's Vluchtelingenwerk Vlaanderen of CIRE (Coordination et initiatives pour et avec les réfugiés et étrangers). Voor niet-begeleide minderjarigen die geen toegang hebben tot het grondgebied gebeurt de opvang gedurende maximaal 15 of 30 dagen in een observatie- en oriëntatiecentrum.

Het recht op opvang loopt door tijdens de hele asielprocedure en tijdens het cassatieberoep bij de Raad van State, alsook tijdens de beroepstermijnen. Het geldt ook voor de familieleden van de asielzoeker.

Vanaf 1 juni 2007 wordt het recht op opvang ook uitgebreid tot de volgende uitgeprocedeerde asielzoekers:

- die om gestaafde medische redenen geen gevolg kunnen geven aan een bevel om België te verlaten en die een medische regularisatieaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet hebben ingediend;
- die om redenen van overmacht, andere dan medische, bevestigd door de autoriteiten voor asiel en migratie, geen gevolg kunnen geven aan een bevel om België te verlaten;
- van wie één van de ouders (of voogd) nog een recht op materiële hulp heeft;
- die een verbintenis tot vrijwillige terugkeer hebben ondertekend, en dit tot aan hun vertrek.

De rechten en plichten op informatie, tolk- en vertaaldiensten, huisvesting, evaluatie, medische, psychologische, maatschappelijke begeleiding en juridische hulp, dagvergoeding en gemeenschapsdiensten, opleidingen en vrijwillige terugkeer worden omschreven in de opvangwet. Er zijn specifieke bepalingen voor kwetsbare personen en voor minderjarigen. Verder worden de ordemaatregelen en sancties bepaald. Tenslotte wordt voor de opvang in een materiële opvangstructuur een administratieve klachten- en beroepsprocedure geregeld. Schendingen van het recht op opvang kunnen worden aangevochten voor de arbeidsrechtbank.

Koninklijke Besluiten

KB van 9 april 2007 tot bepaling van de datum van de inwerkingtreding van de bepalingen van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van de asielzoekers en bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (Belgisch Staatsblad, 7 mei 2007).

Een deel van de bepalingen van de Opvangwet trad in werking op de dag van publicatie van dit KB in het Belgisch Staatsblad. De overige bepalingen traden in werking op 1 juni 2007.

KB van 27 april 2007 tot wijziging van het KB van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Belgisch Staatsblad, 21 mei 2007).

Dit besluit zet de grote wijzigingen die werden doorgevoerd via de wetten van 15 september 2006 om in het KB van 8 oktober 1981. Verder bevat het besluit een hele reeks nieuwe modellen van bijlagen die aan de vreemdeling kunnen worden uitgereikt.

KB van 27 april 2007 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot vaststelling van de datum bedoeld in dit artikel 231 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot

[oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen](#) (Belgisch Staatsblad, 21 mei 2007).

De datum van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt vastgesteld op 1 juni 2007.

KB van 31 mei 2007 tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 21 april 2007 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van de wet van 4 mei 2007 tot wijziging van de artikelen 39/20, 39/79 en 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Belgisch Staatsblad, 1 juni 2007).

Dit KB bepaalt dat bepaalde artikelen van de Wet van 4 mei 2007, met name de artikelen die artikel 39/20 (benoemingsvoorwaarden griffiers RvV) en artikel 39/81 (annulatieprocedure RvV) van de Vreemdelingenwet wijzigen, in werking treden op 1 juni 2007.

Omzendbrieven

Omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 (Belgisch Staatsblad, 4 juli 2007).

Een hoofdstuk van deze omzendbrief regelt de afgifte van de verschillende bijlagen en het attest van immatriculatie aan de asielzoeker.

DE ASIELPROCEDURE

De instanties die tijdens de asielprocedure tussenbeide komen, zijn:

- de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ);
- het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) en
- de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

De Raad van State (RvS) kan in laatste instantie tussenbeide komen (cassatie). De Vertegenwoordiger in België van het UNHCR kan, met adviserende bevoegdheid, in elk stadium van de procedure tussenbeide komen.

In elk stadium van de asielprocedure (behalve bij de Dienst Vreemdelingenzaken) kan de asielzoeker zich laten bijstaan door een advocaat.

De vreemdeling wiens asielaanvraag wordt geweigerd, kan een nieuwe asielaanvraag indienen. Deze aanvraag wordt slechts in overweging genomen op voorwaarde dat de vreemdeling nieuwe relevante elementen aanbrengt.

1. De Dienst Vreemdelingenzaken

De vreemdeling moet zijn asielaanvraag indienen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. De Dienst Vreemdelingenzaken registreert de aanvraag en bepaalt welke lidstaat van de Europese Unie krachtens het Dublin-reglement verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag.

Bij de registratie van de aanvraag overhandigt de Dienst Vreemdelingenzaken aan de asielzoeker een vragenlijst, waarin deze aangeeft welke de motieven zijn voor zijn asielaanvraag en wat de mogelijkheden zijn om terug te keren naar het land dat hij ontvlucht is. Deze verklaring wordt ondertekend door de asielzoeker en samen met het volledige dossier aan het CGVS overhandigd.

De Dienst Vreemdelingenzaken is bovendien bevoegd voor het vastleggen van de proceduretaal en de behandeling van de meervoudige aanvragen.

De Dienst Vreemdelingenzaken kan weigeren om een nieuwe aanvraag in overweging te nemen indien de asielzoeker geen nieuwe relevante elementen aanbrengt. In dat geval kan alleen een vernietigingsberoep worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De Dienst Vreemdelingenzaken is eveneens bevoegd voor de vasthouding van de asielzoeker en voor de betekening van een bevel om het grondgebied te verlaten.

2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Het CGVS, een onafhankelijke administratieve instantie, is de enige instantie met onderzoeksbevoegdheid. Het CGVS is bevoegd om de vluchtelingenstatus te erkennen of te weigeren en om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of te weigeren. Het onderzoekt automatisch alle asielaanvragen, eerst in het kader van het Vluchtelingenverdrag, vervolgens in het kader van de subsidiaire bescherming.

Elke asielzoeker wordt minstens eenmaal tijdens de procedure opgeroepen door het Commissariaat-generaal. Meerdere oproepingen zijn niet uitgesloten indien dit nodig zou blijken voor de behandeling van de aanvraag. Bij zijn gehoor moet de asielzoeker alle identiteitsdocumenten in zijn bezit aan het CGVS voorleggen. De asielzoeker moet alles in het werk stellen om alle documenten die zijn relaas kunnen staven, te bemachtigen.

De asielaanvraag wordt eveneens getoetst aan de informatie die beschikbaar is bij de documentatie- en researchdienst (Cedoca).

Indien de asielzoeker beantwoordt aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag, wordt hij erkend als vluchteling. Indien de asielzoeker geen vluchteling is, maar indien hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar zijn land, zal hem de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. In de andere gevallen neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van toekenning van internationale bescherming.

In elk dossier neemt het CGVS één beslissing die internationale bescherming (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming) verleent of weigert. Tegen deze beslissing kan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep worden ingediend.

In het geval een asielaanvraag ingediend wordt door een onderdaan van een EU-lidstaat of van een kandidaat-lidstaat, kan het CGVS beslissen de aanvraag niet in overweging te nemen wanneer uit de verklaring van de asielzoeker niet duidelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade blijkt. Binnen 5 werkdagen moet een beslissing worden genomen.

3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bevoegd om de beslissing van het CGVS te bevestigen of te hervormen. De Raad kan dus internationale bescherming toekennen of weigeren. Verder kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal vernietigen wegens substantiële onregelmatigheden die niet kunnen worden hersteld door de Raad of omdat essentiële elementen ontbreken zodat de Raad niet kan komen tot een beslissing zonder dat aanvullend onderzoek wordt uitgevoerd. In dat geval zal het CGVS na vernietiging zijn onderzoek moeten voortzetten en een nieuwe beslissing moeten nemen. De Raad beschikt niet over een eigen onderzoeksbevoegdheid.

De beroepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moeten worden ingediend binnen 15 dagen na de betekening van de beslissing van het CGVS (beroep volle rechtsmacht). Binnen diezelfde termijn kan de bevoegde minister een beroep tegen een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus of tot toekenning van subsidiaire bescherming door het CGVS indienen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bovendien bevoegd om beslissingen van het CGVS voor onderdanen van de Europese Unie of een kandidaat-lidstaat te vernietigen. De vernietigingsberoepen moeten worden ingediend binnen 30 dagen na de betekening van de aangevochten beslissing.

Het indienen van het beroep schort de uitvoering van de betwiste beslissing op. De asielzoeker kan dus niet verwijderd worden vooraleer de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een uitspraak heeft gedaan.

De procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een schriftelijke procedure. De partijen en hun advocaten kunnen hun opmerkingen mondeling tijdens de zitting meedelen. Toch zijn de mogelijkheden om andere middelen aan te voeren dan deze die werden uiteengezet in het verzoekschrift, zeer beperkt. Het is bijgevolg zeer belangrijk dat het verzoekschrift goed wordt opgesteld en de procedureregels die werden vastgelegd in de RvV-Wet, worden nageleefd. Zoniet dreigt het verzoekschrift wegens onontvankelijkheid te worden verworpen.

Het verzoekschrift moet o.a. de uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die worden aangehaald ter staving van het beroep. Indien de asielzoeker nieuwe elementen aanhaalt, dient te worden aangegeven waarom deze elementen niet tijdig aan de commissaris-generaal konden worden meegedeeld.

In afwijking van de regel dat "het niet mogelijk is andere middelen aan te voeren dan in het verzoekschrift uiteengezet", kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen rekening houden met elk nieuw element dat hem door de partijen ter kennis wordt gebracht, inclusief hun verklaringen tijdens de zitting, op de volgende cumulatieve voorwaarden:

- De elementen vinden hun grondslag in het rechtsplegingsdossier;

- Ze tonen ontegensprekelijk het gegronde of ongegronde karakter van het beroep aan;
- De partij verklaart op plausibele wijze waarom deze nieuwe elementen niet werden meegedeeld in een vroegere fase van de procedure.

De zittingen van de Raad zijn openbaar maar de mogelijkheid bestaat om ze met gesloten deuren te houden. De zittingen kunnen bijvoorbeeld plaatsvinden in een gesloten centrum indien de inrichting van het centrum dit toelaat.

De beslissingen van de Raad zijn alleen vatbaar voor beroep in cassatie voor de Raad van State. De termijn voor het instellen van een cassatieberoep is 30 dagen na betekening van de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De Raad van State: de cassatieprocedure

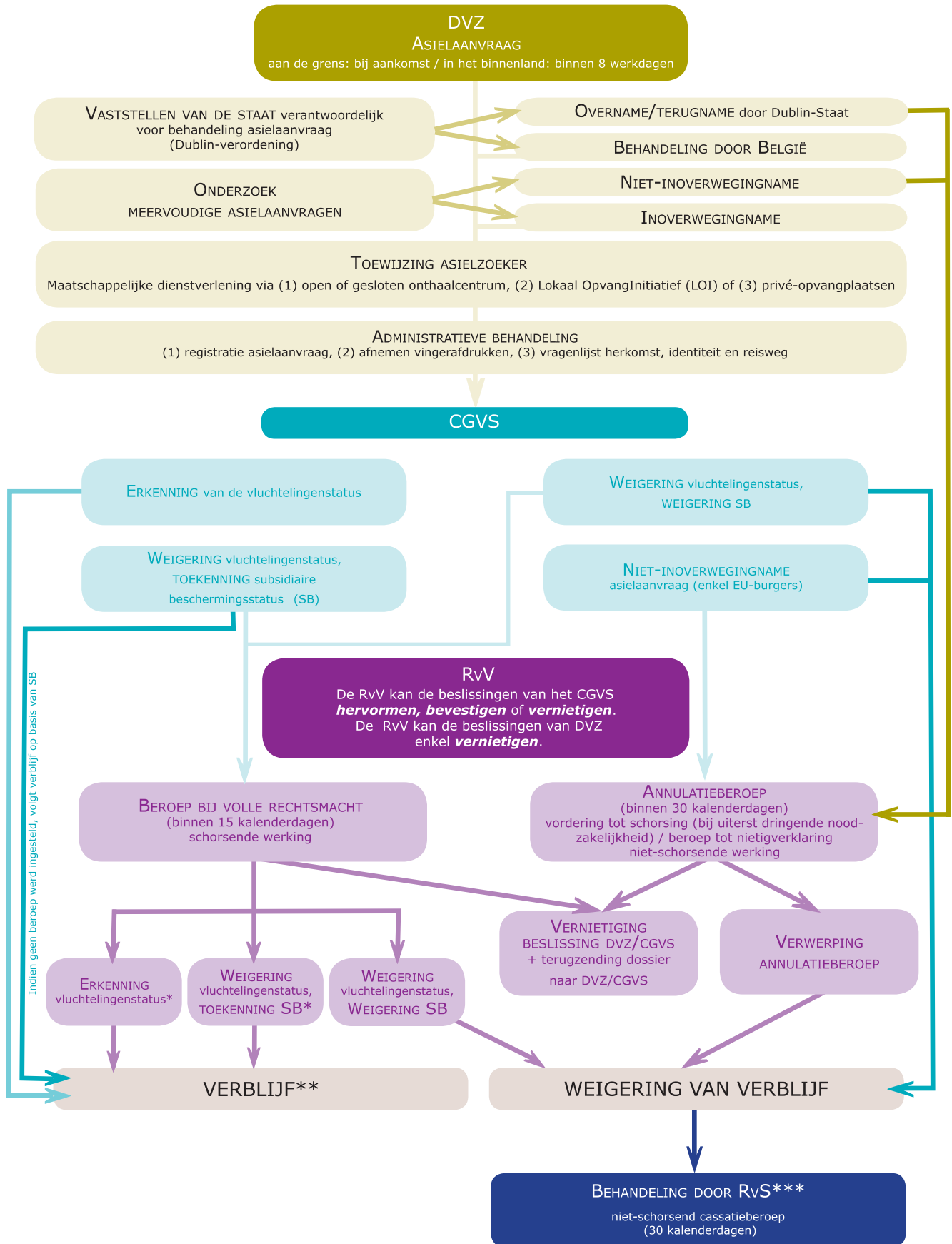
Vanaf 1 juni 2007 heeft de Raad van State haar annulatiebevoegdheid in vreemdelingenzaken verloren. De Raad van State is bevoegd als cassatierechter ten aanzien van de beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Om te beletten dat de achterstand bij de Raad van State zou blijven bestaan, heeft de wetgever een filterprocedure ingevoerd. Ook zijn er een aantal algemene toelaatbaarheids- of ontvankelijkheidsvoorwaarden (onder meer dat de verzoeker partij moet zijn geweest bij de door het cassatieberoep bestreden beslissing, dat het beroep met bijstand van een advocaat moet worden ingesteld, de termijn voor het indienen van het cassatieberoep,...). Daarnaast zijn er een aantal vormvoorwaarden bij inleiding zoals een aantal verplichte vermeldingen van het verzoekschrift en een aantal verplichte bijlagen. De eerste filter voor de cassatieberoepen vindt plaats bij de griffie, waar een controle gebeurt op grond van artikel 5 P.R.C. (Cassatieprocedure bij de Raad van State). De tweede stap bestaat uit de zogenaamde filterprocedure (artikel 20 §1 gecoördineerde wetten op de Raad van State). De beroepen worden "niet toelaatbaar" verklaard indien de Raad van State niet bevoegd of zonder rechtsmacht is, of wanneer de beroepen zonder voorwerp of kennelijk onontvankelijk zijn.

Bij een eventuele vernietiging wordt het dossier terug verwezen naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die zich opnieuw dient uit te spreken over de asielaanvraag.

5. Schema asielprocedure

- * De minister kan nog een niet-schorsend cassatieberoep indienen bij de RvS binnen de 30 kalenderdagen.
- ** Personen met de vluchtelingenstatus worden toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur. Personen met de subsidiaire beschermingsstatus worden toegelaten tot een verblijf van beperkte duur.
- *** Er wordt een filterprocedure toegepast d.w.z. dat niet alle beroepen worden toegelaten.

SUBSIDIAIRE BESCHERMING

Subsidiaire bescherming is een vorm van bescherming die sinds 10 oktober 2006 in België werd ingevoerd en een aanvulling vormt op de internationale bescherming zoals voorzien door het Vluchtelingenverdrag. Dit is het resultaat van de omzetting van de Europese Richtlijn 2004/83/EG.

De Europese richtlijn definieert de minimumnormen inzake de voorwaarden waaraan personen die subsidiaire bescherming behoeven, moeten voldoen. Deze richtlijn werd naar Belgisch recht omgezet in de Vreemdelingenwet die de definitie van subsidiaire bescherming en de toekenningsvoorwaarden vastlegt. De Vreemdelingenwet vormt dus de referentietekst.

1. Definitie

De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen gebruik kan maken van de procedure voor humanitair verblijf om medische redenen, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Bovendien moet het duidelijk zijn dat de vreemdeling zich niet onder de bescherming van zijn land kan of wil stellen wegens het risico op ernstige schade en niet onder de uitsluitingsgronden valt.

Ernstige schade bestaat uit:

- doodstraf of executie; of
- foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of
- ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:

- hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd;
- hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen die in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties;
- hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Zoals de naam het zelf al aangeeft, heeft dit systeem van bescherming een "subsidiair" karakter, meer bepaald tegenover twee andere vormen van bescherming: de bescherming voorzien door het Vluchtelingenverdrag en de bescherming voor personen met ernstige gezondheidsproblemen.

Deze drie procedures moeten het mogelijk maken effectieve bescherming te bieden aan alle personen die het nodig hebben.

2. Toepassing

Een aanvraag voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus gebeurt in België in de vorm van een asielaanvraag.

De drie huidige asielinstanties (DVZ, CGVS, RvV) zijn bevoegd voor de behandeling van aanvragen betreffende asiel en subsidiaire bescherming. Deze instanties onderzoeken de asielaanvragen eerst in het kader van het Vluchtelingenverdrag en vervolgens in het kader van de bepalingen met betrekking tot subsidiaire bescherming.

Er is dus een eenheidsprocedure voorzien en de voorrang wordt gegeven aan het onderzoek van de toepassing van het Vluchtelingenverdrag.

3. Statuut van de personen

Personen met de subsidiaire beschermingsstatus worden toegelaten tot een verblijf van beperkte duur in België. Een verblijfstitel die geldig is voor één jaar en die hernieuwbaar is, wordt hen, in opdracht van de Dienst Vreemdelingenzaken, uitgereikt door de gemeente.

Na 5 jaar, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag, wordt de vreemdeling aan wie de subsidiaire beschermingsstatus is toegekend, tot een verblijf van onbeperkte duur toegelaten.

De verblijfstitel wordt uitgereikt door de gemeente op basis van de beslissing van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus door het Commissariaat-generaal of door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De verblijfstitel wordt niet uitgereikt wanneer er een beroep wordt ingediend tegen de "beslissing van weigering van erkenning van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus" van het CGVS.

In dat geval zijn de gevolgen voor het indienen van een beroep:

- het uitstellen van de toekenning van subsidiaire bescherming en dus een verlenging van de wachttijd;
- het risico dat de beslissing van het CGVS wordt hervormd en dat ook de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

4. Procedure voor personen met ernstige gezondheidsproblemen

Een bijzondere procedure is voorzien om vreemdelingen met een ernstig gezondheidsprobleem de mogelijkheid te geven een machtiging tot verblijf te bekomen. Deze aanvragen worden duidelijk onttrokken aan de asielprocedure en toegewezen aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

De procedure en de toepassingsvoorwaarden worden bepaald door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter definieert ernstig zieke vreemdelingen als vreemdelingen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt

- voor het leven of de fysieke integriteit of
- op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land van verblijf.

Niettemin blijft voor het Commissariaat-generaal de mogelijkheid bestaan om in de conclusie van de weigeringsbeslissing een advies aan de minister te richten wegens medische redenen (humanitaire clausule).

BEHANDELING VAN DE ASIELAANVRAGEN

1. Cijfers

Aantal asielaanvragen

Het aantal asielaanvragen is in 2007 verder licht gedaald ten opzichte van het jaar 2006. In 2007 werden er 11.115 asielaanvragen ingediend tegenover 11.587 in 2006.

ASIELAANVRAGEN PER JAAR VAN 2000-2007 <i>(bron: DVZ)</i>	
Jaar	Aantal
2000	42.691
2001	24.549
2002	18.805
2003	16.940
2004	15.357
2005	15.957
2006	11.587
2007	11.115

Het aantal asielaanvragen per maand varieerde in 2007 voornamelijk tussen de 800 en de 1.000. Enkele uitschieters vinden we in februari met slechts 787 aanvragen en in maart en oktober. In deze twee maanden werden er meer dan 1.000 aanvragen ingediend.

AANTAL ASIELAANVRAGEN PER MAAND IN 2007 <i>(bron : DVZ)</i>	
Januari	934
Februari	787
Maart	1.081
April	908
Mei	995
Juni	825
Juli	822
Augustus	856
September	887
Oktober	1.094
November	990
December	936

Op een totaal van 11.115 asielaanvragen in 2007 zijn er 2.800 meervoudige asielaanvragen (tweede, derde of vierde aanvragen). Dit betekent dat één vierde van het aantal asielaanvragen meervoudige asielaanvragen betreft. De belangrijkste nationaliteiten die meermaals een asielaanvraag indienden, waren Servië met 417 meervoudige aanvragen, Rusland met 347 meervoudige aanvragen en Iran met 269 meervoudige aanvragen.

TOP 10 ASIELAANVRAGEN IN BELGIË	
PER LAND VAN HERKOMST	
<i>(bron : DVZ)</i>	
Land van herkomst	Aantal
Rusland	1.436
Servië-Montenegro	1.219
Irak	825
DR Congo	716
Afghanistan	696
Guinee	526
Iran	411
Slovakije	364
Armenië	339
Kameroen	279
Rwanda	321
Anderen	3.983
Totaal	11.115

Net zoals de twee voorbije jaren voert Rusland de lijst aan van de landen met de meeste asielaanvragen. We stellen ook een sterke stijging vast van het aantal aanvragen van onderdanen van Servië en Montenegro, van 778 aanvragen in 2006 naar 1.219 in 2007. Waarschijnlijk is deze stijging vooral te wijten aan de meervoudige aanvragen die door Roma zigeuners uit Kosovo (Servië) werden ingediend. De top 3 wordt vervolledigd door Irak met 825 aanvragen. Het gaat stuk voor stuk om landen waar een ernstig (gewapend) conflict wordt vastgesteld. Voor Rusland gaat het voornamelijk om personen afkomstig uit de deelrepubliek Tsjetsjenië, voor Servië om personen behorend tot etnische minderheden afkomstig uit Kosovo.

Aantal genomen beslissingen

Het CGVS nam in 2007 in totaal 11.562 beslissingen, waarvan 2.118 positieve beslissingen (1.839 beslissingen tot erkenning van de vluchtelingenstatus en 279 beslissingen tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus).

Ontvankelijkheidsfase

De onderstaande tabel toont het aantal beslissingen in de ontvankelijkheidsfase tot 1 juni 2007. Met de nieuwe asielpcedure die van start ging op 1 juni 2007 verdwijnt de ontvankelijkheidsfase.

SOORT BESLISSING	AANTAL
Afstand van asielaanvraag	52
Beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is	1.264
Bevestigende beslissing van weigering verblijf/toegang	1.001
Technische weigering	83
Zonder voorwerp art. 55 regularisatie	15
Totaal	2.415

Aangezien de cijfers van de ontvankelijkheidsfase enkel de eerste zes maanden van het jaar betreffen, is het niet nuttig een vergelijking te maken met de voorbije jaren.

Gegronheidsfase

SOORT BESLISSING	AANTAL
Afstand van asielaanvraag	148
Asielaanvraag zonder voorwerp	89
Erkenning van de vluchtelingenstatus	1.839
Intrekking status	25
Technische weigering	414
Toekenning subsidiaire beschermingsstatus	279
Uitsluiting (vluchtelingen- en/of subsidiaire beschermingsstatus)	23
Weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus	5.948
Weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (EU-onderdaan)	382
Totaal	9.147

Aantal erkenningen van de vluchtelingenstatus

Tegenover het jaar 2006 is het aantal erkenningen, net als het aantal asielaanvragen, licht gedaald in 2007. In 2007 werden er 1.839 beslissingen genomen tot erkenning van de vluchtelingenstatus tegenover 1.914 beslissingen in 2006.

TOP 10 VAN DE LANDE VAN HERKOMST MET HET HOOGSTE AANTAL ERKENNINGEN			
Land van herkomst	Aantal erkenningen	Aantal beslissingen	Erkenningspercentage
Rusland	377	909	41%
Rwanda	211	706	30%
Servië-Montenegro	162	578	28%
Irak	159	610	26%
DR Congo	120	948	13%
China	100	201	50%
Guinee	93	405	23%
Kameroen	50	271	18%
Ivoorkust	50	244	20%
Burundi	46	132	35%
Andere	471	6.558	7%
Totaal	1.839	11.562	16%

Het grootste gedeelte van de erkenningen betreft vluchtelingen afkomstig uit Rusland. Het gaat dan voornamelijk om etnische Tsjetsjenen afkomstig uit de deelrepubliek Tsjetsjenië. Deze groep maakt iets meer dan één vijfde uit van het totale aantal erkenningen. De tweede grote groep bestaat uit vluchtelingen uit Rwanda. De top 5 wordt aangevuld door vluchtelingen uit Servië en Montenegro, Irak en de DR Congo.

Opvallend zijn de hoge erkenningspercentages voor China (50%), Rusland (41%) en Burundi (35%).

Aantal toekenningen van de subsidiaire beschermingsstatus

Bijna drie vierde van de dossiers waarin de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in 2007 betreft personen afkomstig uit Irak, wat niet verwonderlijk is gezien de situatie in dat land. Een kleiner aantal was afkomstig uit Somalië en Afghanistan.

TOEKENNING SUBSIDIAIRE BESCHERMING PER LAND VAN HERKOMST IN 2007	
Land van herkomst	Aantal toekenningen subsidiaire bescherming
Irak	203
Somalië	37
Afghanistan	14
Onbepaald	7
Eritrea	6
Palestina	5
DR Congo	2
Guinee	2
Ivoorkust	1
Soedan	1
Staatloos	1
Totaal	279

Het aantal beslissingen tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is in 2007 relatief beperkt gebleven. Het Vluchtelingenverdrag van Genève wordt ruim geïnterpreteerd. Dit heeft als gevolg dat in de meeste situaties waarin bescherming nodig is, een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus wordt genomen. Het was namelijk de wil van de wetgever om voorrang te blijven geven aan de erkenning van de vluchtelingenstatus op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het aantal positieve beslissingen (erkenningen en toekenning subsidiaire bescherming) komt neer op 19,8% van het totale aantal genomen beslissingen. Dat is een stijging in vergelijking met het jaar 2006. Die stijging is ten eerste te verklaren doordat de subsidiaire bescherming werd ingevoerd en ten tweede doordat de achterstand nu zo goed als volledig weggewerkt is en de recente instroom van asielzoekers - in vergelijking met de instroom gedurende de voorbije jaren - steeds meer bestaat uit asielzoekers afkomstig uit landen waar er ernstige problemen zijn of een ernstig conflict bestaat.

Bijzondere gevallen

UITSLUITINGSCLAUSULE

Het Vluchtelingenverdrag bepaalt dat het in sommige gevallen niet van toepassing is op bepaalde vreemdelingen alhoewel ze aan de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag voldoen.

Dit wordt beschreven in artikel 1F: de uitsluitingsclausule.

Deze clausule wordt onder andere toegepast bij vreemdelingen waarbij er ernstige redenen zijn te veronderstellen dat:

- hij een misdrijf heeft begaan tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid;
- hij een ernstig niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het onthaalland alvorens hij tot dit land als vluchteling werd toegelaten;
- hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen die in strijd zijn met de doelstellingen en de beginselen van de VN.

De asielzoeker kan ook worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. De Belgische Vreemdelingenwet hanteert nagenoeg dezelfde redenen voor uitsluiting als bij de vluchtelingenstatus. Wat betreft het motief "ernstig misdrijf" heeft de wet evenwel op drie punten een verruiming voorzien:

aard, plaats en tijdstip van het gepleegde misdrijf. Zo gaat het om eender welk ernstig misdrijf, gepleegd eender waar in het binnen- of buitenland en eender wanneer.

In 2007 heeft het CGVS in 11 dossiers de uitsluiting van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus toegepast. In 1 geval werd er beslist de vreemdeling uit te sluiten van de vluchtelingenstatus en niet van de subsidiaire beschermingsstatus. In 11 dossiers werd er enkel beslist de vreemdeling uit te sluiten van de subsidiaire beschermingsstatus, maar niet van de vluchtelingenstatus.

OPHEFFING

Het Vluchtelingenverdrag bepaalt dat de vluchtelingenstatus kan worden opgeheven (artikel 1C), wanneer blijkt dat:

- hij vrijwillig opnieuw de bescherming inroept van het land waarvan hij de nationaliteit bezit;
- hij zijn nationaliteit opnieuw heeft verkregen en de bescherming van dat land geniet;
- hij een nieuwe nationaliteit heeft verkregen;
- hij zich vrijwillig opnieuw heeft gevestigd in het land dat hij had verlaten of waarbuiten hij uit vrees voor vervolging verblijf hield.

De Vreemdelingenwet (artikel 55/5) stelt dat de subsidiaire beschermingsstatus die aan een vreemdeling werd toegekend wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient daarbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

In 2007 werd in 7 gevallen de vluchtelingenstatus opgeheven.

OPHEFFING VAN DE VLUCHTELIJGENSTATUS			
2004	2005	2006	2007
10	9	4	7

INTREKKING

In de Vreemdelingenwet staat uitdrukkelijk de mogelijkheid tot intrekking van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. De wet stelt dat de commissaris-generaal bevoegd is om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van een vreemdeling die als vluchteling is erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Dit kan op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, of van valse verklaringen, of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. De status kan ook worden ingetrokken ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag er later op wijst dat hij geen vervolging vreest.

Achterstand in de dossierbehandeling

Het totale aantal eindbeslissingen in 2007 is hoger dan de reële instroom op het CGVS. Deze ligt lager dan het totale aantal asielaanvragen doordat een aantal asiëldossiers op niveau van de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten wordt (voornamelijk op basis van de zogenaamde Dublin verordening, die bepaalt welk land binnen de EU bevoegd is voor de behandeling van de asielaanvraag).

Op het CGVS is in 2007 de achterstand zo goed als volledig weggewerkt. Eind december 2007 bedroeg de totale werklast 4.966 dossiers. Dit komt neer op een achterstand van ongeveer 1.500 dossiers: een totaal van 3.500 dossiers kan immers als een normale werkreserve worden beschouwd.

TOTALE ACHTERSTAND	
Jaar	Aantal
Eind 2000	35.011
Eind 2001	42.203
Eind 2002	32.094
Eind 2003	24.328
Eind 2004	20.089
Eind 2005	10.380
Eind 2006	6.124
Eind 2007	4.966

2. Dossierbehandeling

Het is de taak van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om bescherming te bieden aan vreemdelingen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van het Vluchtelingenverdrag of die een reëel risico lopen op ernstige schade bij terugkeer naar hun land van herkomst. Dit is het uitgangspunt bij de behandeling van de asielaanvragen. Het is daarbij heel belangrijk om binnen een korte termijn kwalitatief hoogstaande beslissingen te nemen.

Het CGVS heeft vele maatregelen genomen om die kwaliteit te blijven garanderen. De asioldossiers worden onderzocht door dossierbehandelaars die universitair geschoold en gespecialiseerd zijn in de landen die ze behandelen. Elke asielzoeker wordt op het CGVS gehoord door een dossierbehandelaar en dat gehoor duurt ongeveer drie tot vier uur. De asielzoeker krijgt op dat ogenblik de mogelijkheid om zijn asielrelaas volledig uiteen te zetten en alle bewijzen ter staving van zijn asielverhaal voor te leggen. De dossierbehandelaar toetst het individuele asielverhaal aan de objectieve situatie in het land van herkomst. Voor specifieke groepen, zoals niet-begeleide minderjarigen, personen die gendergebonden redenen aanbrengen, enz., bestaan er bijzondere instructies. Na het gehoor schrijft hij een voorstel van beslissing. Het werk van de dossierbehandelaar wordt altijd gecontroleerd door een supervisor. Het is zijn taak om de kwaliteit te garanderen. Vervolgens wordt de beslissing ter ondertekening voorgelegd aan de commissaris-generaal of zijn adjuncten.

De dossierbehandelaars kunnen rekenen op de hulp van een gespecialiseerde documentatie- en researchdienst (Cedoca), die instaat voor het verzamelen van algemene informatie over de situatie in de landen van herkomst. De medewerkers van Cedoca voeren ook specifiek onderzoek met betrekking tot individuele asioldossiers.

Bijzondere aandachtspunten

GENDER

Het genderconcept in de asielprocedure verwijst naar alle problematieken in verband met geslacht, seksuele identiteit of seksuele geaardheid. Dit begrip omvat niet alleen vervolgingen die uitsluitend of hoofdzakelijk door vrouwen worden ondergaan (zoals genitale verminking, gedwongen huwelijk, bepaalde vormen van erewraak, partnergeweld) maar ook vervolgingen omwille van homoseksualiteit (alsook biseksualiteit en transseksualiteit) of verkrachting.

Het CGVS besteedt bijzondere aandacht aan de behandeling van asielaanvragen die om deze redenen worden ingediend. Het CGVS beschikt over een gendercel die bestaat uit een coördinatrice en contactpersonen in elke geografische sectie van het CGVS. Deze contactpersonen inventariseren de behoeften van de dossierbehandelaars op het vlak van opleiding en informatie. Ze centraliseren eveneens binnen hun secties de beslissingen waarin de genderthematiek werd aangehaald. Dit draagt bij tot een betere en meer homogene behandeling van de gendergebonden asielaanvragen.

De gendercoördinatrice coördineert de redactie van de richtlijnen voor genderdossiers en volgt ze op.

Ze voorziet in de specifieke behoeften van de geografische secties en centraliseert de beslissingen van het Commissariaat-generaal en de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State. Zij is ook de contactpersoon voor externe correspondenten.

Vorming

In 2007 organiseerde de gendercel een opleiding van twee dagen voor de dossierbehandelaars van het CGVS. Er werd in theorie en praktijk uitgelegd hoe men personen moet interviewen die verklaren slachtoffer te zijn van seksueel geweld (of andere vormen van geweld).

Ook in 2007 werden er informatie- en sensibiliseringsvergaderingen gehouden op het CGVS over genitale verminking bij vrouwen. Deze werden georganiseerd door leden van GAMS (Groepering die zich inzet voor de Afschaffing van Seksuele Verminkingen van Vrouwen). Dossierbehandelaars van het CGVS brachten ook een bezoek aan de werkplaats van GAMS.

Informatie voor vrouwelijke asielzoekers

In december 2007 heeft het CGVS een brochure "Asiel voor vrouwen" gepubliceerd. Dit gebeurde met de steun van het Europees Vluchtelingenfonds. Deze brochure is specifiek bedoeld voor vrouwelijke asielzoekers en geeft hen informatie over hun rechten, maar ook over de faciliteiten die zijn voorzien voor hen tijdens de asielprocedure. Verder wordt er ingegaan op hun plichten als asielzoekster en worden er verschillende inlichtingen gegeven over aspecten die belangrijk kunnen zijn voor hen als vrouw (over gezondheid, welzijn in het algemeen, mogelijkheden tot hulp en steun in België in geval van partnergeweld of als ze slachtoffer zijn van mensenhandel).

De brochure werd uitgegeven in het Nederlands, Frans, Engels, Russisch, Albanees, Lingala en Swahili.

Uitwisseling van informatie

In het kader van Eurasil werd er informatie uitgewisseld en werd er gediscussieerd over de behandeling van asielaanvragen die gelinkt waren aan de genderproblematiek. De bedoeling is een overzicht te krijgen van de manier waarop deze asielaanvragen worden behandeld in de landen die lid zijn van Eurasil en van de "best practices" die worden gebruikt door de asielinstanties van die landen.

Aantal asielaanvragen ingediend door vrouwen

In 2007 werden er 11.115 asielaanvragen ingediend. Na aftrek van de geannuleerde asielaanvragen, levert dit volgende onderverdeling per geslacht op:

ASIELAANVRAGEN (Bron: DVZ)	
Man	7.425
Vrouw	3.634
Totaal	11.059

De vrouwen vertegenwoordigden in 2007 bijna 33% van het totale aantal asielzoekers. Dit percentage (ongeveer één derde vrouwen en twee derde mannen) blijft de laatste jaren relatief stabiel.

De asielzoeksters komen uit meer dan 120 verschillende landen. Toch moet opgemerkt worden dat bijna de helft van hen uit de volgende vijf landen komt: de Russische Federatie, DR Congo, Servië, Slowakije en Guinee.

TOP 10 LANDEN VAN HERKOMST VAN VROUWELIJKE ASIELZOEKERS	
Land van herkomst	Aantal
Rusland	594
DR Congo	377
Servië	329
Slovakije	171
Guinee	164
Armenië	152
Rwanda	150
Irak	126
Servië-Montenegro	115
Kameroen	113
Anderen	1.343
Totaal	3.634

Erkenning van de vluchtelingenstatus

Onderstaande tabel toont de verdeling man/vrouw wat betreft de erkenningen van de vluchtelingenstatus in 2007.

ERKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS	
Man	1.056
Vrouw	783

Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Onderstaande tabel toont u de verdeling man/vrouw wat betreft de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in 2007.

TOEKENNING SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS	
Man	223
Vrouw	56

Aangehaalde motieven door vrouwen

De vervolgingsmotieven die worden aangehaald door de asielzoeksters zijn zowel motieven die niet specifiek gelden voor vrouwen (bijvoorbeeld vervolgingen omwille van ras, religieuze of politieke overtuigingen, nationaliteit), als gendergebonden motieven (genitale verminking, gedwongen huwelijk, sommige vormen van erwraak, seksueel en huiselijk geweld, enz.)

Er is een sterke vooruitgang te merken wat betreft het aanhalen van het risico op genitale verminking bij het indienen van een asielaanvraag. In 2007 werd er een stijging vastgesteld van asielaanvragen die worden ingediend door ouders (voornamelijk moeders) in naam van hun dochters om hen te vrijwaren van genitale verminking. Het gaat over meisjes die in België zijn geboren of die aangekomen zijn uit hun land van herkomst en nog niet verminkt zijn. Dit type aanvragen, namelijk enkel gebaseerd op de vrees voor genitale verminking, maken de grote meerderheid uit van de asielaanvragen ingediend door vrouwen uit Guinee.

NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGEN

Het aantal asielaanvragen van niet-begeleide minderjarigen is in 2007 gestegen. Er werden nieuwe maatregelen genomen om te streven naar een betere behandeling van hun aanvraag.

Er werden 15% meer aanvragen ingediend door niet-begeleide minderjarige vreemdelingen dan in 2006. Vijf nationaliteiten vertegenwoordigen op zichzelf meer dan 50% van alle asielaanvragen ingediend door niet-begeleide minderjarigen: Afghanistan, Guinee, de Democratische Republiek Congo, Rusland en Irak. Bijna 20% van de aanvragen bij de niet-begeleide minderjarigen komt van jongeren uit Afghanistan.

Ongeveer een derde van de niet-begeleide minderjarigen is jonger dan 16 jaar. Niet-begeleide minderjarigen die onderdaan zijn van de Europese Unie blijven asiel aanvragen, hoewel minder talrijk. Zij worden niet door een voogd begeleid en beschikken niet over voldoende tijd om efficiënte juridische bijstand te genieten. Hoewel de omzendbrief van 2 augustus 2007 betreffende niet-begeleide Europese minderjarigen in kwetsbare toestand alle bestaansrecht heeft, lost hij deze problemen niet op.

Een zeer laag percentage jongeren (ongeveer 6%) dient als minderjarige een asielaanvraag in, maar wordt door de Dienst Voogdij als meerderjarig geïdentificeerd. Voor hen die, ter staving van een nieuw element dat vaak bij het CGVS wordt aangehaald en aan de Voogdijdienst wordt overgezonden, hun minderjarigheid proberen te bewijzen, is de wachttijd vaak erg lang voor hun status van minderjarige of meerderjarige kan worden bepaald.

2007 was ook een belangrijk jaar voor de verbetering van de behandeling van de asielaanvragen van minderjarigen dankzij een project dat door het Europees Vluchtelingenfonds mee werd gefinancierd. Een dertigtal gespecialiseerde medewerkers volgde opleidingen in verband met de situatie van minderjarigen in ballingschap (verblijf, huisvesting, schoolbezoek, gezondheidszorg, sociale bijstand, risico op mensenhandel...) en in verband met specifieke gehoortechnieken die rekening houden met culturele en psychologische aspecten. De tolken volgden ook de opleiding in verband met het gehoor.

Tijdens het tweede deel van het project heeft het CGVS ook hard gewerkt aan de creatie van een specifiek communicatiemiddel voor de minderjarigen. Het betreft hier een stripverhaal van Antonio Cossu, tekenaar en scenarist. Dit stripverhaal, dat vergezeld wordt van een pedagogisch dossier, is gebaseerd op een fictief scenario en is het resultaat van een knappe mengeling van creativiteit en realiteit. Wij hopen dat de jongeren hierdoor de procedure die ze moeten doorlopen, beter zullen begrijpen. De verspreiding van dit stripverhaal aan de minderjarigen is voorzien voor februari 2008.

Ten slotte zal het in 2008 niet aan projecten ontbreken. Het Commissariaat-generaal heeft samen met andere Europese instanties een project ingediend om een geharmoniseerd model voor opleidingen inzake interviewtechnieken voor minderjarigen uit te werken.

Profiel van de minderjarige asielzoekers

LEEFTIJD VAN DE NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGEN (bron: DVZ)	
Leeftijd	Aantal
0-5 jaar	5
6-10 jaar	19
11-15 jaar	139
16 jaar	159
17 jaar	197
Totaal	519

GESLACHT VAN DE NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGEN (bron: DVZ)	
Geslacht	Percentage
Jongens	68,29%
Meisjes	31,71%
Totaal	100,00%

Bijna 70% van het aantal niet-begeleide minderjarigen is 16 jaar of ouder.

TOP 10 LANDEN VAN HERKOMST VAN NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGE ASIELZOEKERS (bron: DVZ)	
Land van herkomst	Aantal
Afghanistan	100
Guinee	64
DR Congo	54
Irak	32
Rusland	32
Rwanda	26
Servië-Montenegro	23
Angola	20
Kameroen	18
Burundi	12

Beslissingen ontvankelijkheidsfase

BESLISSINGEN GENOMEN VOOR 1 JUNI 2007	
Soort beslissing	Aantal
Afstand van asielaanvraag	1
Beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is	51
Bevestigende beslissing toegang/verblijf	30
Technische weigering	1
Totaal	83

Beslissingen gegrondheidsfase

SOORT BESLISSING	AANTAL
Afstand van asielaanvraag	6
Asielaanvraag zonder voorwerp (art. 55)	1
Erkenning van de vluchtelingenstatus	60
Intrekking status	2
Technische weigering	10
Toekenning subsidiaire beschermingsstatus	12
Weigering vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus	162
Totaal	253

MENSENSMOKKEL, MENSENHANDEL EN OPENBARE ORDE

Ook in 2007, net zoals in de vorige jaren, stelde het CGVS vast dat er pogingen zijn om de asielprocedure te gebruiken als instrument voor illegale migratie.

Voor bepaalde personen die echt vervolging vrezen in hun land van herkomst, bestaat er soms geen andere oplossing dan hun land te ontvluchten door gebruik te maken van documenten die geleverd worden door netwerken van mensensmokkelaars. Toch moet er op gewezen worden dat deze mensensmokkelaars ervoor verantwoordelijk zijn dat een aanzienlijk aantal asielzoekers dat geen recht heeft op een verblijfsvergunning, toegang krijgt tot het Belgische grondgebied.

Er wordt ook vastgesteld dat deze netwerken van mensensmokkelaars zich onophoudelijk en in een toenemende mate professionaliseren. Ze beperken zich niet tot het leveren van identiteits- en/of reisdocumenten. Ze bezorgen de asielzoekers goed uitgewerkte asielrelazen. Deze verhalen worden

geregeld aangepast op basis van de beslissingen die het CGVS neemt en de houding die de Belgische autoriteiten in het algemeen aannemen.

Het Commissariaat-generaal heeft in 2007, elke keer het nodig werd geacht, de praktijk voortgezet om documenten die werden voorgelegd en dan in het bijzonder identiteitsdocumenten, te onderwerpen aan een onderzoek door de gespecialiseerde diensten van de federale politie. Er wordt vastgesteld dat er nog steeds geregeld vervalsingen worden voorgelegd.

Parallel met dit oneigenlijke gebruik van de asielpcedure hebben contacten met de Dienst Vreemdelingenzaken aangetoond dat er ook frauduleuze handelingen worden vastgesteld in het kader van aanvragen van regularisatie door asielzoekers. We stellen soms een groot verschil vast tussen de verklaringen en de documenten die worden voorgelegd op het Commissariaat-generaal en de documenten die worden neergelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van de aanvraag tot regularisatie. Dezelfde vaststelling geldt voor bepaalde aanvragen voor het statuut van staatloze.

We merken ook op dat bepaalde asielzoekers hun identiteits- en/of reisdocumenten niet overhandigen om hun reisroute, de reële duur van hun reis, een eventueel verblijf in een derde land of een wettelijke vertrek uit hun land van herkomst te verbergen. Ook hebben we, net als de voorgaande jaren, kunnen vaststellen dat bepaalde erkende vluchtelingen tijdelijk zijn teruggekeerd naar hun land van herkomst met paspoorten waarvan ze het bestaan hadden verzwegen.

Elk jaar stellen we overigens vast dat een bepaald aantal asielzoekers betrokken is geweest bij feiten van openbare orde. Dit op zich is niet relevant voor de evaluatie van de asielaanvraag, maar kan wel een versnelde behandeling van het dossier rechtvaardigen.

Sommige asielzoekers worden ervan verdacht mogelijke banden te hebben met terroristische organisaties.

De commissaris-generaal is ervan overtuigd dat een verhoogde uitwisseling van informatie met de Belgische en Europese partners op het vlak van asiel, justitie en openbare veiligheid absoluut noodzakelijk is. Enkel op deze manier kan men het hoofd bieden aan de pogingen tot misbruik en deze fenomenen begrijpen met als doel een correcte en efficiënte behandeling van de instroom van asielaanvragen.

Het aantal slachtoffers van mensenhandel (prostitutie, kinderhandel, enz...) dat zijn toevlucht neemt tot de asielpcedure blijft laag, wat niet noodzakelijk betekent dat er geen groter aantal slachtoffers op ons grondgebied aanwezig is. Aan deze dossiers wordt er bijzondere aandacht geschonken en dit in coördinatie met de bevoegde dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken.

STAATLOZEN

De procedure voor de toekenning van het statuut van staatloze blijft voorbehouden aan de rechtbank van eerste aanleg. De rol van het CGVS blijft beperkt tot het uitreiken van documenten van burgerlijke stand aan erkende staatlozen. Toch moet benadrukt worden dat het CGVS regelmatig door de parketten wordt gecontacteerd om inlichtingen te verstrekken. Deze inlichtingen stellen hen in staat om een onderzoek te voeren bij de aanvragen om het statuut van staatloze te verkrijgen. In 2007 heeft het CGVS 265 dergelijke verzoeken ontvangen.

Zoals reeds werd aangehaald, wordt het oneigenlijke gebruik van de procedure vastgesteld om het verblijf in België in stand te houden. Het gebeurt inderdaad dat, bij wijze van voorbeeld, kandidaat-staatlozen (identiteits)documenten voorleggen die verschillen van de documenten die gekend zijn door de asielinstanties.

PSY-SUPPORT

De hoofdopdracht van de Psy-supportcel bestaat erin de dossierbehandelaar te adviseren over de psychische en de mentale toestand van de asielzoeker wanneer dit een invloed kan hebben op de behandeling van een dossier. Het concept en de werking werden overeenkomstig de vigerende wettelijke en deontologische richtlijnen uitgewerkt.

Concreet behelst de taak van de Psy-supportcel het verstrekken van een individueel advies aan

de dossierbehandelaars. Meestal wordt dit advies verstrekt na een individueel psychologisch evaluatieonderzoek en gevolgd door een uitgebreid psychologisch evaluatieverslag.

Het aantal individuele psychologische evaluatieverslagen evolueerde sinds de oprichting van de Psy-supportcel als volgt:

EVOLUTIE AANTAL INDIVIDUELE PSY-VERSLAGEN	
2001	35
2002	79
2003	302
2004	315
2005	350
2006	287
2007	199

De meest vermelde aandoeningen die leiden tot de aanvraag voor een psychologische evaluatie van de asielzoeker, zijn:

- geheugenproblemen;
- post-traumatische stressstoornissen;
- (reactionele) depressies/aanpassingsproblemen;
- psychiatrische aandoeningen.

Er werden iets meer evaluatieverslagen opgesteld voor mannen (56%) dan voor vrouwen (44%).

Ook de appreciatie van medisch-psychologische attesten behoort tot de opdracht van de Psy-supportcel. Hoewel de overgrote meerderheid van de attesten objectief en te goeder trouw zijn, wordt vastgesteld dat er in 2007 opnieuw heel wat welwillendheidsattesten en enkele manifest frauduleuze medisch-psychologische attesten werden voorgelegd.

Het dalend aantal asielaanvragen kan een mogelijke verklaring zijn voor de daling van het aantal psychologische evaluaties.

Bij het CGVS werd in 2007 een lichte, maar aanwijsbare, toename vastgesteld van asielaanvragen ingediend door asielzoekers waarbij de basispersoonlijkheid getekend is door een manifeste en zwaardere psychiatrische aandoening.

3. Cedoca, de documentatie- en researchdienst

Cedoca, de documentatie- en researchdienst, is een ondersteunende dienst voor de dossierbehandeling op het CGVS. De dienst bestaat enerzijds uit een researchteam en anderzijds uit een bibliotheek.

Cedoca is een relatief grote dienst binnen het CGVS. In 2007 waren 46 medewerkers werkzaam bij Cedoca, van wie het merendeel researchers. Zij hebben als opdracht de bestaande informatie over de herkomstlanden uit te breiden en toegankelijker te maken voor de dossierbehandelaars.

De medewerkers van het researchteam zijn gespecialiseerd per geografische regio, net zoals de dossierbehandelaars, met wie ze nauw samenwerken. De meeste tijd wordt besteed aan gespecialiseerd onderzoekswerk. Het gaat om het beantwoorden van landgebonden vragen in individuele dossiers. Hiertoe doen de researchers en hun assistenten een beroep op een uitgebreid netwerk van internationale contacten.

Daarnaast selecteren, verzamelen en analyseren zij alle relevante informatie over de herkomstlanden. Er werden meer dan 4000 vragen beantwoord. Deze informatie wordt op een efficiënte en gestructureerde manier gebundeld in thematische rapporten. De thematische rapporten worden in samenwerking met de geografische secties opgesteld zodat ze zo nauw mogelijk aansluiten bij de behoeften van de

dossierbehandelaars. In 2007 werden een 100-tal thematische rapporten opgesteld. Enkele onderwerpen waren: subsidiaire bescherming, female gender mutilation en homoseksualiteit.

Indien er onvoldoende informatie over een land van herkomst te vinden is, wordt er in overleg met de commissaris-generaal een missie georganiseerd naar dat land. Deze missies hebben tot doel informatie ter plaatse te vergaren (fact-finding) en een lokaal contactennetwerk uit te bouwen (network-building).

In 2007 werd er een missie georganiseerd naar de DR Congo in het kader van ARGO (actieprogramma ter bevordering van de administratieve samenwerking binnen de Europese Unie op het gebied van asiel, visa, immigratie en buitengrenzen) van de Europese Commissie.

Internationale samenwerking op het vlak van Country of Origin Information (COI)

In een internationale context wordt voor research en documentatie over de landen van herkomst de benaming "Country of Origin Information" gebruikt.

2007 was een erg druk jaar op het vlak van de internationale samenwerking met andere COI-units in het kader van het programma van Den Haag. De gemeenschappelijke richtlijnen voor Country of Origin producten werden verder uitgewerkt en gefinaliseerd.

In het voorjaar van 2007 werd er een internationaal project met Noorwegen en Frankrijk afgesloten rond het gemeenschappelijk gebruik maken van een verbindingsofficier in Rwanda en Burundi. Dit project werd gedeeltelijk gefinancierd door ARGO van de Europese Commissie.

Cedoca heeft in 2007 deelgenomen aan de Task force Pilot European Country Report met Nederland, het Verenigd Koninkrijk en Denemarken. Het doel van dit pilootproject is om na een gemeenschappelijke missie een gemeenschappelijk "Europees" rapport te schrijven.

In het najaar heeft er een gemeenschappelijke missie (Verenigd Koninkrijk, Nederland, Denemarken) naar Nigeria plaatsgevonden, waar België als back-up office en strategische partner in participeerde. Alvorens het rapport te finaliseren, zal er nog een korte follow-up missie plaatsvinden begin 2008.

Na een internationale vergadering in februari te Antwerpen werd er besloten om een pilootproject op te starten om het mogelijk te maken landenexpertise aan andere Europese landen ter beschikking te stellen. Het European Country of Origin Sponsorship project (ECS) introduceert een informatie- en samenwerkingsnetwerk dat de verschillende Europese landen in staat stelt gebruik te maken van de herkomstlandeninformatie volgens het principe "één voor allen". Eén tot twee landen die de nodige expertise bezitten over een bepaald herkomstland dienen als referentiepunt voor de andere landen. Cedoca is de sponsor voor DR Congo en Algerije.

Bibliotheek

De bibliotheek van Cedoca is hoofdzakelijk gespecialiseerd in informatie over de herkomstlanden. Daarnaast zijn er ook meer algemene werken te vinden over asiel en vreemdelingenrecht.

Op dit ogenblik telt de bibliotheek meer dan 4500 boeken en rapporten. Ook is de bibliotheek geabonneerd op een honderdtal nationale en internationale tijdschriften en dagbladen. Tevens vindt men er een uitgebreide kaarten- en videocollectie.

De bibliotheek wordt gereorganiseerd en 2007 is daarin een overgangsjaar. Er werd nagedacht over de behoeften van de bibliotheek. De concrete resultaten zullen worden gerealiseerd in de loop van 2008.

Glo.be

Begin 2005 werd het documentair intranet Glo.be, ter beschikking gesteld van de dossierbehandelaars en de supervisors van het CGVS. De informatie die is verzameld op Glo.be bestaat voornamelijk uit informatie over de landen van herkomst van de asielzoekers. Die informatie wordt continu up to date

gehouden door de medewerkers van Cedoca. Glo.be is daarmee het steunpunt voor de uitbouw van een efficiënt kennisbeheer binnen het CGVS. De nadruk ligt op het delen van kennis over de politieke en mensenrechtensituatie in de landen van herkomst van de asielzoekers. Een goede asielprocedure drijft immers op een degelijke kennis van de wetgeving en procedures enerzijds, en een grondige kennis van de herkomstlanden anderzijds.

Naast die landeninformatie doet Glo.be ook dienst als platform voor de interne communicatie, en voor kennisdeling voor en met de juridische dienst en het Kennis- en Leercentrum.

De beschikbare collectie is ondertussen gegroeid tot 125.000 documenten. De intensiteit van het gebruik is toegenomen met 25% in vergelijking met 2006.

Op internationaal vlak hoort het CGVS met Glo.be tot de koplopers. Dat uit zich onder andere in een groot aantal vragen om advies gesteld door de Europese partnerlanden. In 2007 deed Glo.be dienst als platform voor een internationale informatie-uitwisseling in het kader van twee Europese projecten met Frankrijk, Luxemburg, Noorwegen en Zwitserland.

De Europese Commissie heeft eind 2007 haar wil te kennen gegeven om op basis van Glo.be en MILO, het Duitse equivalent, een pilootproject op te starten rond kennisdeling op Europees niveau.

4. Juridische dienst

Daar waar 2006 de aanzet vormde voor verschillende wijzigingen binnen de juridische dienst door de gedeeltelijke inwerkingtreding van de hervorming van de asielprocedure vanaf 1 december 2006, werden deze in 2007 nog verder doorgevoerd. Op 1 juni 2007 werd de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) geïnstalleerd en verdween de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen (VBV). Hierdoor werd de derde en laatste fase van de hervorming van de asielprocedure een feit.

Door de asielhervorming is de werkinhoud en de werklast van de juridische dienst effectief gewijzigd. Het aantal medewerkers bij de juridische dienst werd ook in 2007 aanzienlijk uitgebreid.

Tot 1 juni 2007 bestond de hoofdtaak van de juridische dienst uit de schriftelijke en mondelinge verdediging van de weigeringsbeslissingen ten gronde waartegen een beroep werd ingediend bij de VBV conform de procedurele voorschriften van de RvV. Het betrof daarbij zowel voortzettingen (van eerder ingediende beroepen die nog niet door de VBV behandeld werden) als recent ingediende beroepen tegen de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal. Daarnaast verdedigde de juridische dienst schriftelijk en mondeling de bevestigende beslissingen tot weigering van verblijf/toegang waarbij een beroep aanhangig werd gemaakt voor de Raad van State.

Vanaf 1 juni 2007 zijn alle beslissingen van de commissaris-generaal vatbaar voor een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zowel de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en/of weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (volle rechtsmacht) als beslissingen van niet-inoverwegingname van EU-burgers (annulatieprocedure).

Depistage is voorzien voor doelloze beroepen, kennelijk onontvankelijke beroepen, beroepen waarvan afstand is gedaan of die van de rol dienen te worden gehaald. Naast het schriftelijk verweer (nota binnen de 8 dagen of 15 dagen wanneer in het verzoekschrift nieuwe gegevens worden aangevoerd), worden de beslissingen tevens mondeling verdedigd voor de RvV. Onder bepaalde omstandigheden (hoofdzakelijk wanneer er sprake is van vrijheidsberoving) kan de procedure versneld worden: de verweernota moet dan worden ingediend binnen 3 dagen en de partijen zullen dan binnen een zeer korte tijdspanne dienen te verschijnen ter zitting.

Het beroep voor de RvV heeft een devolutieve werking en de verzoeker heeft effectief de kans om een nieuw licht op de zaak te werpen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft echter geen onderzoeksbevoegdheid. In het geval dat er in het verzoekschrift nieuwe gegevens worden aangevoerd, analyseert de juridische dienst deze gegevens zelf om vernietiging en terugsturing van het dossier te voorkomen. Dit impliceert voor de medewerkers van de juridische dienst een grotere landenkennis en nauwere samenwerking met de geografische secties en de documentatie- en researchdienst Cedoca.

Desgevallend kan het CGVS op eigen initiatief of op verzoek van een van de partijen een schriftelijk verslag opstellen over nieuwe gegevens die worden aangevoerd na het indienen van het verzoekschrift, met inbegrip van de verklaringen ter zitting. De juridische dienst staat in voor de redactie van een dergelijk verslag.

De werklust met betrekking tot de Raad van State bestaat sedert 1 juni 2007 in eerste instantie uit de mondelinge verdediging inzake beroepen tegen bevestigende beslissingen tot weigering van verblijf/toegang die werden ingesteld vóór de inwerkingtreding van de nieuwe asielprocedure, dit in het kader van het wegwerken van de achterstand bij de Raad van State.

In tweede instantie is de juridische dienst sinds 1 december 2006 verantwoordelijk voor de redactie van een verweernota inzake cassatieberoepen die werden ingediend tegen een arrest van de RvV en die toelaatbaar werden verklaard. De juridische dienst verdedigt deze cassatieberoepen ook mondeling bij de Raad van State.

Verdediging van de bij de Raad van State aangevochten bevestigende beslissing van weigering tot verblijf/toegang

Tot de volledige inwerkingtreding van de nieuwe asielprocedure op 1 juni 2007 konden asielzoekers een beroep indienen bij de Raad van State tegen een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf/toegang. Dit beroep kan de aangevochten beslissing schorsen en/of vernietigen.

2007	
Aantal negatieve beslissingen van het CGVS in de ontvankelijkheidsfase	1.173
Aantal verzoeken tot schorsing	772
Aantal schorsingsarresten	4
Aantal verzoeken tot vernietiging	183
Aantal vernietigingsarresten	122

Net als in 2006 bleef het aantal beroepen zeer hoog (vooral in vergelijking met het voortdurend dalend aantal bevestigende beslissingen). Dit hoge aantal kan echter niet als een aanwijzing voor de kwaliteit van de beslissingen van het CGVS worden beschouwd.

Het nog steeds hoge aantal beroepen is te wijten aan factoren als:

- het arrest 43/98 van het Arbitragehof van 22 april 1998, dat de toekenning van maatschappelijke hulp oplegt aan uitgeprocedeerde asielzoekers die nog niet werden verwijderd door DVZ en wiens beroep nog hangend is bij de Raad van State;
- het feit dat de termijn om een uitvoerbare beslissing te nemen in de ontvankelijkheidsfase duidelijk verminderd is, wat de asielzoekers ertoe aanzet andere middelen te gebruiken waarmee ze hun verblijf kunnen verlengen.

Verdediging van weigeringsbeslissingen ten gronde en weigeringsbeslissingen vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus VBV/RvV

2007	
Aantal verzoeken volle rechtsmacht	4.967
Aantal voortzettingen	2.747
Aantal verzoeken annulatieprocedure	68
Aantal verzoeken versnelde procedure	74

Intrekking beslissingen

Wanneer de Raad van State of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dreigt een beslissing van het Commissariaat-generaal waartegen een beroep werd ingediend te vernietigen of te hervormen, stelt de juridische dienst de commissaris-generaal voor om de beslissing in te trekken. De commissaris-generaal beslist dan of de beslissing al dan niet moet worden ingetrokken.

Het aantal intrekkingen van bevestigende beslissingen van weigering van verblijf/toegang is groot ondanks het feit dat vanaf 1 juni 2007 dergelijke beslissingen niet meer worden genomen. Het hoge cijfer is grotendeels te verklaren door de onduidelijkheid die er bestond over de beroepsinstantie voor bevestigende beslissingen genomen tussen 27 april en 16 mei 2007, te weten de Raad van State (beroepstermijn 30 dagen) dan wel de RvV (beroepstermijn 15 dagen). Volgens de griffies van deze instanties is vanaf 1 juni 2007 de RvV de enige bevoegde instantie en dient dit beroep binnen 15 dagen te gebeuren volgens de nieuwe procedure. Conform de richtlijnen van de commissaris-generaal werden de beslissingen die in die periode nog geen voorwerp uitmaakten van een beroep bij de Raad van State, ingetrokken.

2007	
Intrekking bevestigende beslissingen	49
Intrekking beslissingen ten gronde en weigeringsbeslissingen	35

5. Tolken

Om het horen van de asielzoekers mogelijk te maken, doet het CGVS een beroep op tolken, die naar het Nederlands, het Frans of, in bepaalde gevallen, het Engels (= doeltalen) tolken. Zij worden eveneens ingeschakeld voor het vertalen van allerlei documenten die door de asielzoekers in het kader van hun asielprocedure worden neergelegd.

Behalve bij deze zuivere tolk- en vertaalopdrachten komt de vertaler-tolk op generlei wijze tussenbeide in de afhandeling van een asioldossier. De rol en taak van de vertaler-tolk verschilt dus van deze van de dossierbehandelaar.

De tolkendienst, een gespecialiseerde eenheid binnen het CGVS, zorgt voor de praktische organisatie van de tolk- en vertaalopdrachten.

De vertalers-tolken behoren niet tot het personeelskader van het CGVS, maar verrichten hun prestaties op occasionele basis of als zelfstandige. Zij ontvangen voor hun tolk- en/of vertaalprestaties een jaarlijks geïndexeerd ereloon dat bij Ministerieel Besluit is vastgelegd.

In het kader van de constante kwaliteitsverbetering die het CGVS nastreeft in het behandelen van de individuele asioldossiers, werd de geïnteresseerde vertalers-tolken de mogelijkheid geboden deel te nemen aan interne opleidingen die voor dossierbehandelaars werden georganiseerd en bij hun taak aansloten. Zo hebben meerdere vertalers-tolken de interne vorming in verband met het gehoor van minderjarige asielzoekers gevolgd.

Enkele statistische gegevens:

ALGEMEEN	
Aantal vertalers-tolken waarop een beroep werd gedaan	178
Aantal voorgekomen brontalen en –dialecten	86
Aantal dossiers waarvoor bijstand tolk werd gevraagd	10.763
Aantal vertaalde bladzijden	10.391

10 MEEST AANGEVRAAGDE BRONTALEN VOOR TOLKPRESTATIES
Russisch
Arabisch
Lingala
Kinyarwanda
Koerdisch
Rom
Farsi (Perzisch)
Albanees
Armeens
Peul

10 MEEST AANGEVRAAGDE BRONTALEN VOOR VERTAALPRESTATIES
Arabisch
Albanees
Farsi (Perzisch)
Nepali
Russisch
Turks
Kinyarwanda
Servo-Kroatisch
Koerdisch
Bengali

6. Uitreiking van documenten

De Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal aan erkende vluchtelingen administratieve documenten uitreikt die normaal door hun nationale overheden zouden worden uitgereikt. Dezelfde wet bepaalt eveneens de uitreiking van administratieve documenten aan erkende staatlozen.

Deze documenten worden niet uitgereikt aan asielzoekers, noch aan de personen die genieten van de subsidiaire beschermingsstatus.

De erkende vluchtelingen en erkende staatlozen kunnen deze documenten afhalen op het CGVS, of opvragen via post, fax of mail.

Volgende documenten en getuigschriften worden uitgereikt:

Het vluchtelingenattest

De vroegere vluchtelingenkaart werd in februari 2003 afgeschaft en vervangen door een "vluchtelingenattest".

Dit attest wordt met het oog op de inschrijving in de gemeente afgeleverd. Bij die gelegenheid worden de erkende vluchtelingen geacht hun nationaal paspoort te overhandigen aan het CGVS.

In 2007 kregen 2.998 personen het vluchtelingenattest als bewijs van hun erkenning als vluchteling.

Attesten betreffende de vluchtelingenstatus

Deze attesten zijn nodig voor:

- aanvraag Belgische nationaliteit
- aanvraag reisdocumenten
- studiebeurs
- kinderbijslag
- herinschrijving in de gemeente, na ambtelijke schrapping
- aanvraag naamsverandering
- verbetering van nationaliteit bij de gemeente, na afstand van de vluchtelingenstatus

Attesten van staatloze

Na de erkenning als staatloze door de Rechtbank van Eerste Aanleg of door het Hof van Beroep kan een attest van staatloze afgeleverd worden.

Documenten van burgerlijke stand

Het gaat om:

- getuigschrift van geboorte (voor aanvraag Belgische nationaliteit, huwelijk, gemeente, studies, naamsverandering, ...)
- getuigschrift van identiteit (verbetering van identiteitsgegevens)
- getuigschrift van huwelijk (voor aanvraag Belgische nationaliteit, gemeente, aankoop woning, arbeidscontract)

Vrijstellingen van echtverklaring

Afstand van de vluchtelingenstatus

Totaal aantal documenten

AANTAL UITGEREIKTE DOCUMENTEN IN 2007	
attesten (vluchtelingen- , - betreffende de vluchtelingenstatus, - van staatloze)	5.403
documenten van burgerlijke stand	7.497
vrijstelling van echtverklaring	0
verklaringen van afstand van de vluchtelingenstatus	25
Totaal	12.925

JAAR	AANTAL UITGEREIKTE DOCUMENTEN
2000	14.210
2001	13.207
2002	13.100
2003	12.483
2004	15.486
2005	24.712
2006	20.961
2007	12.925

Het aantal uitgereikte documenten lag in 2007 lager dan in 2006. Dit kan worden verklaard door het lager aantal beslissingen tot erkenning van de vluchtelingenstatus dan in 2006.

Het afschaffen van de vereiste tot het voorleggen van een attest van vluchteling voor de aanvraag van een reisdocument voor vluchtelingen verklaart het lager aantal afgegeven attesten.

In totaal werden sinds het ontstaan van het Commissariaat-generaal 209.980 documenten uitgereikt.

HET CGVS INTERNATIONAAL

De problematiek inzake vluchtelingen en asielzoekers heeft van nature een internationale dimensie, zodat regelmatige internationale contacten noodzakelijk zijn. Deze contacten vinden hoofdzakelijk plaats in het kader van de Europese Unie. Daarnaast bestaan er ook meer informele intergouvernementele fora, waarbij niet alleen de lidstaten van de Europese Unie maar ook derde landen en internationale organisaties betrokken zijn.

1. Projecten in het kader van het Europees Vluchtelingenfonds

Om de kwaliteit van de beslissingen te verbeteren die in het kader van de asielprocedure worden genomen heeft het CGVS in de loop van 2007 een aantal projecten opgestart en gerealiseerd met de steun van het Europees Vluchtelingenfonds (EVF) van de Europese Unie.

Het Europees Vluchtelingenfonds ondersteunt en moedigt de lidstaten van de EU aan in hun inspanningen om aan vluchtelingen en ontheemden passende opvang te bieden en om adequate asielprocedures toe te passen.

De projecten van het Commissariaat-generaal hebben vooral betrekking op de organisatie van opleidingen en op het verstrekken van informatie aan een uiteenlopend publiek, zoals asielzoekers, personeelsleden en de personen die met asielzoekers werken.

De opleidingen en de informatiesessies die aan de medewerkers van het CGVS worden gegeven hebben tot doel de kwaliteit van de beslissingen te verbeteren zodat de asielzoekers binnen een korte termijn kunnen rekenen op een adequate behandeling van hun asielaanvraag.

Informatie en vorming

Het Commissariaat-generaal organiseerde thema- en/of informatiedagen rond specifieke thema's voor medewerkers van het CGVS, maar ook voor externen, zoals medewerkers van Fedasil, NGO's, OCMW's en andere.

Een dertigtal medewerkers, gespecialiseerd in de behandeling van de asielaanvragen van minderjarigen, kreeg opleidingen in verband met de situatie van minderjarigen in ballingschap (verblijf, huisvesting, schoolbezoek, gezondheidszorg, sociale bijstand, risico op mensenhandel...) en in verband met specifieke gehoortechnieken die rekening houden met culturele en psychologische aspecten. De tolken volgden ook de opleiding in verband met gehoortechnieken.

In 2007 volgden de medewerkers van het CGVS die asielaanvragen behandelen waarin gendergebonden problemen worden aangehaald, een opleiding over interviewtechnieken voor personen die verklaren slachtoffer te zijn van seksueel geweld of een andere vorm van geweld.

Publicaties

Een informatiefolder over de taken van het CGVS en de nieuwe asielprocedure werd gepubliceerd in het Nederlands, Frans en Engels. Er werden ook affiches gedrukt met daarop het schema van de nieuwe asielprocedure.

Verder werden in de tweede helft van 2007 brochures voorbereid over de nieuwe procedure voor de medewerkers van het CGVS en voor een gespecialiseerd publiek. Deze brochures zijn beschikbaar in het Nederlands en het Frans.

Er werd ook een stripverhaal gemaakt voor de niet-begeleide minderjarigen. Dit stripverhaal, geschreven en getekend door Antonio Cossu, geeft de jongeren de mogelijkheid de procedure die

ze moeten doorlopen beter te begrijpen. Het stripverhaal dat is gebaseerd op een fictief scenario en het resultaat is van een knappe mengeling van creativiteit en realiteit, wordt vergezeld van een pedagogisch dossier. Het werd in het Nederlands, Frans en Engels uitgegeven.

In december 2007 heeft het CGVS een brochure "Asiel voor vrouwen" gepubliceerd. Deze brochure is specifiek bedoeld voor vrouwelijke asielzoekers en geeft hen informatie over hun rechten, maar ook over de middelen die zijn voorzien voor hen tijdens de asielprocedure. Verder wordt er ingegaan op hun plichten als asielzoekster en worden er verschillende inlichtingen gegeven over aspecten die belangrijk kunnen zijn voor hen als vrouw (over gezondheid, welzijn in het algemeen, mogelijkheden tot hulp en steun in België in geval van partnergeweld of als ze slachtoffer zijn van mensenhandel). De brochure werd niet alleen in het Nederlands en het Frans gepubliceerd, maar ook in het Engels, Russisch, Albanees, Lingala en Swahili. Deze talen worden gesproken in de landen waarvan de meeste vrouwelijke asielzoekers afkomstig zijn.

2. Eurasil

Eurasil is een werkgroep binnen het kader van de Europese Unie waar experts van de asielinstanties van de lidstaten en externe experts (bijvoorbeeld UNHCR, IOM) op informele wijze met elkaar overleg plegen en gegevens en informatie uitwisselen.

In 2007 werden de volgende herkomstlanden van asielzoekers besproken: de Zuidelijke Kaukasus (Armenië, Georgië, Azerbeidzjan), Irak, Sri Lanka en de Russische Federatie (Tsjetsjenië). Het gemeenschappelijke Europese portaal voor informatie over de herkomstlanden en de genderproblematiek werd ook besproken.

3. GDISC

Tijdens zijn voorzitterschap van de EU in juli 2004 organiseerde Nederland een conferentie "Immigration Services Together in the New Europe" in Rotterdam. De conferentie werd bijgewoond door de directeurs-generaal van 27 Europese immigratiediensten. De deelnemers kwamen tot het besluit dat een netwerk voor de directeurs-generaal van de Europese Immigratiediensten moest worden opgericht. De naam die voor het netwerk werd gekozen, was GDISC (General Directors' Immigration Services Conference). De Nederlandse IND (Immigratie- en Naturalisatiedienst) is sinds 2004 gastheer voor het secretariaat.

Tijdens de GDISC-asielconferentie in oktober 2007 werd er gediscussieerd over het Europese beleid inzake asielmaterie, en dan vooral over de aspecten van praktische samenwerking. Deze conferentie werd aangevuld met workshops over de operationele uitdagingen voor het harmoniseren van het asielbeleid en over de kwaliteit en de modernisering van de asielprocedures.

GDISC ligt aan de basis van verschillende Europese projecten op het gebied van asiel en migratie, die werden gefinancierd door ARGO tot eind 2006 en sinds 2007 door het Europees Vluchtelingenfonds. Een van deze projecten, waar het CGVS actief aan meewerkt sinds 2006, is het European Asylum Curriculum (EAC).

Het EAC is een samenwerking tussen, enerzijds, de immigratiediensten van Zweden, Nederland, de Tsjechische Republiek en Spanje, en anderzijds het Odysseus Academic Network (Odysseus-netwerk), een academisch netwerk voor rechtenstudies over immigratie en asiel in Europa. Het doel van dit initiatief is een opleiding uit te werken voor de Europese instanties die bevoegd zijn voor asiel en bescherming. In 2007 was het CGVS betrokken bij het opstellen van een opleidingsmodule over de kwestie "inclusie" in het Verdrag van Genève.

4. Groenboek over het toekomstige gemeenschappelijke Europese asielbeleid

---

Op 6 juni 2007 heeft de Europese Commissie een groenboek gepubliceerd over het toekomstige gemeenschappelijke Europese asielbeleid. Het doel van dit document was de lidstaten, de internationale organisaties, de niet-gouvernementele organisaties en alle andere belanghebbende actoren te raadplegen over de uitvoering van de tweede fase van een gemeenschappelijk Europees asielbeleid. Deze raadpleging eindigde met een hoorzitting op 7 november 2007. Het CGVS heeft zijn mening gegeven over alle kwesties die betrekking hadden op het CGVS en die door het groenboek werden opgeworpen. Het CGVS heeft ieder initiatief gesteund dat in de richting ging van een verhoogde praktische samenwerking tussen de lidstaten, het idee van de oprichting van een Europees bureau ter ondersteuning van het asielbeleid en de versterking van de buitenlandse dimensie van asiel, in het bijzonder door hervestigingsprogramma's.

Tot slot heeft het CGVS in 2007 eveneens deelgenomen aan de "Annual Tripartite Consultations on Resettlement", die één keer per jaar in Genève plaatsvinden om de vraag en het aanbod van het UNHCR en de betrokken landen op elkaar af te stemmen, en ook aan de "Werkgroep over hervestiging" die in hetzelfde kader plaatsvindt. Hoewel België op dit moment aan geen enkel hervestigingsprogramma meewerkt, werd ons land uitgenodigd als waarnemer. In het kader van een ARGO-project, met als titel "Duurzame oplossingen in de praktijk", werken het CGVS en Fedasil samen met Nederland om zich vertrouwd te maken met de hervestiging. Zo hebben een medewerker van het CGVS en twee medewerkers van Fedasil in december 2007 een Nederlandse delegatie vergezeld die op evaluatiemissie naar Thailand is gegaan voor de hervestiging van tientallen vluchtelingen uit Birma in Nederland.

5. Global approach

Naar aanleiding van de crisissituatie in Ceuta en Melilla einde 2005 ontwikkelde de Europese Unie een nieuwe visie voor de algehele aanpak van migratie. Cruciaal hierbij is dat de nadruk niet langer enkel werd gelegd bij de repressieve aanpak, maar dat ook de nodige aandacht werd besteed aan de positieve en humanitaire aspecten. Maatregelen ter bestrijding van de illegale migratie worden aangevuld met capaciteitsopbouwende initiatieven en – beperkte – mogelijkheden voor legale migratie. Om een bijdrage te leveren aan de verbetering van het internationale beschermingsstelsel, zowel binnen als buiten de grenzen van de Europese Unie, heeft het CGVS in 2007 deelgenomen aan verschillende vergaderingen en conferenties ter bevordering van de algehele aanpak van migratie, met inbegrip van het ontwikkelings- en asielbeleid. Zo heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen o.a. deelgenomen aan het Globaal Forum voor Migratie en Ontwikkeling op 9 en 10 juli 2007.

6. Samenwerking op multilateraal vlak

IGC (Inter-Governmental Consultations on Asylum, Refugee & Migration Policies) is een forum, gevestigd in Genève, dat geregeld vertegenwoordigers van Europa (waaronder België), de Verenigde Staten, Canada, Nieuw-Zeeland en Australië samenbrengt voor discussie en informatie-uitwisseling in verband met asiel, terugkeer, mensenhandel, landen van herkomst, immigratie, integratie, veiligheid, biometrie en technologie, enz. Medewerkers van het Commissariaat-generaal namen in de loop van 2007 deel aan "senior level meetings" en aan de werkgroepen "Asiel" en "Country of Origin Information" (COI).

Daarnaast nam het CGVS ook deel aan het zogenaamde A8-overleg. De A8 is een informele groep waarvan Duitsland, Nederland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Zwitserland en sinds 2002 ook België deel uitmaken. Deze A8-vergaderingen vinden tweemaal per jaar plaats in één van de zes landen volgens een beurtrol. Ze hebben tot doel de informele samenwerking te versterken door het uitwerken van gemeenschappelijke projecten, het uitwisselen van informatie en het bespreken van belangrijke thema's inzake asiel.

7. Samenwerking op bilateraal vlak

Uiteraard zijn er voortdurend formele en informele contacten met buitenlandse collega's met het oog op informatie-uitwisseling over zowel de situatie in de landen van oorsprong, als de gehanteerde maatstaven bij de beoordeling van asielaanvragen. Zo werkt het CGVS, en meer specifiek Cedoca, intensief samen met de documentatie- en researchcentra van Duitsland, Denemarken, Frankrijk, Nederland, het Verenigd Koninkrijk en Zwitserland.

ORGANISATIE

1. Commissarissen

In 2007 was Dirk Van den Bulck de commissaris-generaal. Hij werd in zijn functie bijgestaan door een Franstalige adjunct-commissaris, François Bienfait, en vanaf 15 oktober 2007 ook door een Nederlandstalige adjunct-commissaris, Eva Vissers.

COMMISSARIS-GENERAAL	
Dirk VAN DEN BULCK	januari 2005 -
ADJUNCT-COMMISSARISSSEN	
François BIENFAIT	augustus 2002 -
Eva VISSERS	oktober 2007 -
VORIGE COMMISSARISSSEN-GENERAAL	
Marc BOSSUYT	1988-1997
Luc DE SMET†	1997-2001
Pascal SMET	2001-2003
VORIGE ADJUNCT-COMMISSARISSSEN	
Marc BONTE	1988-1991
Christian BAYI	1988-1991
Xavier DE BEYS	1992-2002
Luc DE SMET†	1995-1997
Pascal SMET	1997-2001
Dirk VAN DEN BULCK	2002-2003 (vanaf september 2003 tot eind 2004 commissaris- generaal a.i.)

2. Personeel

Het personeel van het CGVS wordt ter beschikking gesteld door de minister van Binnenlandse Zaken. De werving gebeurt op grond van vergelijkende selecties. Het exclusieve monopolie om deze te organiseren ligt bij Selor (het selectiebureau van de federale overheid). In de praktijk beslist het CGVS mee in de selectie aangezien het mee in de jury zetelt. Het CGVS rekruteert met andere woorden zijn eigen medewerkers.

Het CGVS werft in principe alleen nog via statutaire selecties. Door het wegwerken van de achterstand heeft het CGVS geen tijdelijke personeelsbehoeften meer en zijn contractuele wervingen dus niet langer nodig.

Personeelssterkte

In 2007 werd er een statutair examen georganiseerd voor de asiel- en migratiediensten. Een groot aantal attachés dat reeds als contractueel werkte bij het CGVS is voor dit examen geslaagd. In november 2007 zijn de meeste van hen begonnen aan hun stage en zij worden dan ook vanaf die

datum aanzien als statutaire medewerkers. Vandaar dat het aantal statutaire medewerkers in 2007 sterk is gestegen tegenover het jaar 2006. Het aantal statutaire medewerkers ligt nu zelfs hoger dan het aantal contractuele medewerkers.

	AANTAL	PERCENTAGE
Statutair	249	53%
Contractueel	217	47%
Totaal	466	100%

Op 31 december 2007 waren er 466 personeelsleden ingeschreven op het kader van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De personeelsleden zijn als volgt verdeeld over de verschillende diensten:

	AANTAL	AANTAL FTE
Directie met inbegrip van HRM	21	19,60
Geografische secties	185	170,10
Cedoca en de cel internationale betrekkingen	49	44,05
Juridische dienst	94	86,90
Vertaal- en tolkdienst	10	8,50
ICT	5	5,00
Dienst Documenten	9	8,00
Administratieve diensten	32	29,37
Logistiek	18	16,50
Langdurige afwezigheden	43	0
Totaal	466	388,02

De cijfers in de tweede kolom betreffen het totale aantal personen dat op 31 december 2007 op het CGVS tewerkgesteld was. In de derde kolom wordt het aantal personeelsleden uitgedrukt in FTE's, wat staat voor full-time equivalent (dit is de werkcapaciteit die overeenkomt met één voltijds werkende persoon).

Verdeling statutairen – contractuelen

Het aantal contractuele en statutaire medewerkers is als volgt verdeeld per graad:

GRAAD	STATUTAIR	CONTRACTUEEL	TOTAAL
Commissarissen			3
Adviseur	10	2	12
Attaché	191	121	312
Vertaler – revisor	2	2	4
ICT – deskundige	2	1	3
Administratief deskundige	3	2	5
Administratief assistent	27	37	64
Administratief medewerker	8	41	49
Technisch medewerker	2	1	3
Medewerker keuken/schoonmaak	1	10	11
Totaal	249	217	466

Gemiddelde leeftijd

De gemiddelde leeftijd van de personeelsleden van het CGVS in 2007 was voor het derde jaar op rij 36 jaar.

JAAR	MAN	VROUW	GEMIDDELTE LEEFTIJD
2003	34,44	33,44	34
2004	35,55	34,79	35
2005	36,74	35,45	36
2006	36,85	35,40	36
2007	35,77	35,46	36

Verhouding man – vrouw

In 2007 werkten er meer vrouwen dan mannen bij het Commissariaat-generaal. 60% van de werknemers op het CGVS zijn vrouwen.

GESLACHT	STATUTAIR	CONTRACTUEEL	TOTAAL
Man	111	74	185
Vrouw	138	143	281
Totaal	249	217	466

Verhouding Franstaligen – Nederlandstaligen

In 2007 werkten er iets meer Franstaligen dan Nederlandstaligen op het CGVS.

	STATUTAIR	CONTRACTUEEL	TOTAAL
Franstalig	119	119	238
Nederlandstalig	130	98	228
Totaal	249	217	466

Personeelsbewegingen

In 2007 verlieten 28 medewerkers het CGVS.

NIVEAU	STATUTAIR	CONTRACTUEEL	TOTAAL
A	5	12	17
B		1	1
C	2	4	6
D		4	4
Totaal	7	21	28

Er werden 43 nieuwe medewerkers in dienst genomen in 2007.

NIVEAU	STATUTAIR	CONTRACTUEEL	TOTAAL
A	17	15	32
B			
C	1	10	11
D			
Totaal	18	25	43

Vorming

Het KLC (Kennis- en Leercentrum) is sinds 2001 de opleidingsdienst van het CGVS. In 2007 lag de focus vooral op vormingen rond de nieuwe asielprocedure, opleidingen voor nieuwe medewerkers en begeleiding van de nieuwe stagiairs die hun stage doen voor een benoeming tot statutair.

In het kader van de nieuwe asielprocedure en het statutair wervingsexamen heeft het KLC begin 2007 verschillende vormingssessies voor alle niveau's A (universitair geschoolde medewerkers) georganiseerd. Interne en externe experts hebben een uiteenzetting gegeven over de verschillende facetten van de nieuwe asielprocedure, gezinshereniging, regularisatie, mensenhandel en mensensmokkel, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enz ...

De medefinanciering van het Europees Vluchtelingenfonds heeft het mogelijk gemaakt enkele studiedagen aan externe partners uit de asielsector aan te bieden.

Zo vond in april 2007 voor alle medewerkers van Fedasil een informatieronde per taalrol plaats over de nieuwe asielprocedure en volgde in april en mei 2007 een studiedag voor alle personen die een direct contact hebben met asielzoekers (advocaten, sociaal assistenten, voogden en de personeelsleden van OCMW's, NGO's en VZW's). Het doel van deze informatiecampagnes is hoofdzakelijk om eenduidige informatie te verschaffen aan alle betrokkenen aangaande de nieuwe asielprocedure.

In september 2007 heeft het KLC een studiedag georganiseerd voor de medewerkers van de juridische dienst rond de cassatieprocedure voor de Raad van State. Het doel was de medewerkers voor te bereiden op hun nieuwe taak, namelijk het verdedigen van de beslissingen van de RvV in de cassatieprocedure bij de Raad van State. Er is hierbij dieper ingegaan op de wijze van de behandeling van cassatieberoepen die worden ingediend tegen arresten van de nieuwe Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Alle nieuw aangeworven attachés (21 Nederlandstaligen en 11 Franstaligen) hebben in 2007 een opleidingstraject gevolgd dat is uitgestippeld door de medewerkers van het KLC. De basisopleiding voor deze nieuwe attachés bestaat onder andere uit volgende vormingen: het Vluchtelingenverdrag van Genève, de Vreemdelingenwet, interviewtechnieken, landeninformatie, gebruik van de databank en Glo.be, ... Tijdens deze vijf weken durende opleiding werden ze ook ingeschakeld bij de dagelijkse dossierbehandeling in de respectievelijke diensten waar ze terechtkomen.

Ook in 2007 werden er in het kader van permanente vorming voor de personeelsleden middagmeetings georganiseerd. In 2007 heeft het KLC onder andere een aantal schrijvers uitgenodigd. Zo gaf Prof. Luc Huyse een toelichting bij zijn boek: "Alles gaat voorbij, behalve het verleden". Catherine Vuylsteke gaf uitleg over haar boek "China, land in turbulentie" en de Iraanse vluchteling Mani Amiri vertelde meer over haar boek "Dochter van Iran". Dr. Frank Caestecker gaf een historisch overzicht van het Belgische vluchtelingen- en immigratiebeleid en Joris Van Bladel gaf een uiteenzetting over dedovshina (het ritueel van ontgroening in het Russische leger). Eigen medewerkers van de cel internationale betrekkingen van het CGVS, hebben uitleg gegeven over het antwoord van het CGVS op het Groenboek van de Europese Commissie.

Enkele diensthoofden hebben eind 2007 een opleiding coaching kunnen volgen om hun leidinggevende capaciteiten bij te schaven.

Intern zijn een aantal bijkomende taalcursussen aangeboden (Lingala, Russisch - in samenwerking met Fedasil - en conversatiegroepen Engels).

Het KLC volgde het aanbod aan externe opleidingen op waar tal van personeelsleden van het CGVS aan konden deelnemen (opleidingen van het Rode kruis, ADDE, Vluchtelingenwerk Vlaanderen...).

De personeelsleden van het CGVS met een EHBO-brevet hebben de nodige bijscholingen terzake kunnen volgen.

Intern werden er excel-cursussen georganiseerd, aangepast aan de behoeften van de deelnemers.

Het KLC heeft ook deelgenomen aan de netwerkvergaderingen kennismanagement en opleidingen van de Federale Overheidsdienst Personeel en Organisatie, waarbij constructief werd gewerkt aan de opmaak van tal van hulpinstrumenten zoals de survival kit: een document opgemaakt door een persoon die de dienst verlaat met nuttige informatie voor zijn of haar opvolger.

Vanaf oktober 2007 coördineert het KLC het onthaaltraject en alle verplichte en keuze-opleidingen voor de stagiairs/laureaten van het examen "attaché asiel en migratie".

Telewerk

Telewerk binnen de Federale Overheidsdienst (FOD) Binnenlandse Zaken is gebaseerd op het Koninklijk Besluit van 22 november 2006 (Belgisch Staatsblad, 1 december 2006), dat van toepassing is op de personeelsleden van de Federale Overheidsdiensten. De bepalingen vastgelegd in dit Koninklijk Besluit zijn integraal van toepassing op de telewerkers van de FOD.

In 2006 is het Commissariaat-generaal begonnen met een proefproject telewerk. 21 medewerkers namen hieraan deel. Omdat de resultaten van dit proefproject positief waren, besloot de FOD om telewerk als aparte werkvorm in te voeren. In de loop van 2007 verdubbelde het aantal telewerkers op het CGVS.

De telewerkers op het CGVS zijn hoofdzakelijk dossierbehandelaars. Dit zijn medewerkers van het CGVS die de asielzoekers horen, evalueren en ontwerpbeslissingen in de asioldossiers opstellen. 26% van het totale aantal dossierbehandelaars heeft zich geëngageerd voor telewerk.

Telewerken gebeurt op vrijwillige basis. Een medewerker kan telewerken indien aan twee voorwaarden is voldaan: zijn continue aanwezigheid op het CGVS is niet vereist en de taken moeten zowel op kwalitatief als op kwantitatief vlak meetbaar zijn. Het uitgangspunt is dat de medewerker minimaal 1 tot maximaal 2 werkdagen per week thuis kan werken.

Het CGVS is als dienst uitermate geschikt om telewerk uit te voeren. Er wordt gewerkt rond één specifieke procedure en het is mogelijk om de prestaties van de medewerkers te meten. De informatica-omkadering van het CGVS laat bovendien telewerk toe. Vanuit hun telewerkplek kunnen de telewerkers inloggen op de databank en het documentair intranet en kunnen zij thuis de asioldossiers raadplegen. Op kantoor behoudt de telewerker een werkplaats. Vanaf begin 2008 zal er een proefproject "desk-sharing" worden gelanceerd.

Communicatie

In 2007 bleef de interne en externe communicatie een belangrijke rol vervullen in de werking van het Commissariaat-generaal.

Zo werden er talrijke acties ondernomen om de toegang tot de informatie te optimaliseren, de horizontale, verticale en transversale communicatie te bevorderen en het communicatienetwerk binnen en buiten het CGVS te verbeteren.

Wat de interne communicatie betreft, bleef het personeelsblad "Horizon" regelmatig in de twee landstalen verschijnen. De voorbije vijf jaar werden er in totaal 49 nummers van Horizon gepubliceerd. Deze nummers zijn beschikbaar op intranet en Glo.be.

De communicatiedienst publiceert bovendien elke maand een document met de statistieken in verband met de asielaanvragen en de beslissingen die door de asielinstanties worden genomen.

In 2007 was e-mail opnieuw het snelste en meest efficiënte middel om de personeelsleden te informeren. Intranet en Glo.be bleken eens te meer efficiënte en bevoorrechte middelen te zijn om informatie en kennis te beheren.

Om de teamgeest en de relaties tussen de collega's te versterken, organiseerde het CGVS talrijke activiteiten voor zijn medewerkers zoals de nieuwjaarsreceptie, de quiz en teambuildingsactiviteiten binnen de diensten (ontbijt, lunch, theater en bioscoopbezoek, bezoek aan tentoonstellingen enz.). Een team van het Commissariaat-generaal nam opnieuw deel aan de 20 km van Brussel.

Wat externe communicatie betreft bleef de website van het Commissariaat-generaal (www.cgvs.be) in 2007 een belangrijke bron van informatie voor de burgers. Er werden bovendien stappen ondernomen voor de creatie van een nieuwe website.

In het kader van toegankelijkheid en transparantie beantwoordde het CGVS meer dan 700 vragen om inlichtingen die naar zijn mailbox (cgvs.info@ibz.fgov.be) werden gestuurd door een divers publiek (burgers, asielzoekers, erkende vluchtelingen, journalisten, studenten, researchers, internationale

organisaties enz.).

In 2007 werden de parlementaire vragen opnieuw zo vlug mogelijk behandeld en de rondleidingen bleven een vrij breed publiek aanspreken (personen die werken in het domein van asiel, leerlingen en studenten, buitenlandse delegaties, vertegenwoordigers van andere administraties of instellingen enz.).

Op 20 juni, Wereldvluchtelingendag, ondersteunde het CGVS het initiatief van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties, namelijk de organisatie van een jazzconcert als hommage aan vluchtelingen.

In 2007 nam het CGVS deel aan Dream Day, een dag waarop jongeren van 16 tot 19 jaar in contact worden gebracht met professionals die vertellen over hun academische en professionele loopbaan, alsook over de dagdagelijkse realiteit van hun beroep.

De communicatiedienst heeft ook mee informatiedagen over de hervorming van de asielprocedure georganiseerd voor medewerkers van Fedasil en voor onder andere ngo's, advocaten, voogden enz.

De communicatiedienst van het CGVS coördineerde het huidige jaarverslag en publiceerde diverse brochures. De dienst heeft ondersteuning geboden bij de realisatie van publicaties in het kader van de projecten van het Europees Vluchtelingenfonds van de Europese Unie, zoals het stripverhaal "Kizito" bestemd voor niet-begeleide minderjarige asielzoekers en de brochure "Asiel voor vrouwen", bedoeld voor vrouwelijke asielzoekers.

3. Begroting

Verwachte uitgaven

Op de begroting van 2007 van de FOD Binnenlandse Zaken werd voor Afdeling 60 (Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) in totaal 21.980.000€ ingeschreven.

UITGAVEN	BUDGET 2007 IN €
Personeelsuitgaven	17.610.000
Werkingsuitgaven	4.137.000
Investeringsuitgaven	233.000
Totaal	21.980.000

Effectieve uitgaven

Personeelsuitgaven

De effectieve personeelsuitgaven bedroegen 16.077.000€, dit is iets meer dan 85% van alle uitgaven door het CGVS in 2007. De uitgaven voor de bezoldiging van het statutaire personeel werden beraamd op 5.146.000€ en voor het contractuele personeel op 10.931.000€.

Werkingsuitgaven

De voornaamste posten voor de werkingsuitgaven zijn:

	UITGAVEN IN €
Vertaal- en tolkprestaties	1.500.000
Portkosten	150.000
Water-, gas- en elektriciteitsverbruik	260.000
Onderhoud gebouwen, lokalen en machines	152.000
Huur en onderhoud fotokopieermachines	120.000
Documentatie, research, bibliotheek	136.000
Telefooncommunicaties	85.000
Bureaumateriaal	75.000

Het grootste gedeelte van de werkingsuitgaven wordt gebruikt voor het betalen van de erelonen van de tolken, die hun prestaties verrichten als zelfstandigen. Dit bedrag is gedaald met 25% tegenover het jaar 2006 als gevolg van de invoering van de nieuwe asielprocedure op 1 juni 2007.

In de nieuwe procedure is er slechts één fase en dus in principe maar één interview. In de oude procedure waren er twee fases (ontvankelijkheid en ten gronde). Het aantal interviews is dus met de nieuwe asielprocedure gedaald. Wat meteen ook een verklaring is voor het feit dat ook de portkosten in 2007 sterk zijn gedaald tegenover 2006, namelijk met 17%.

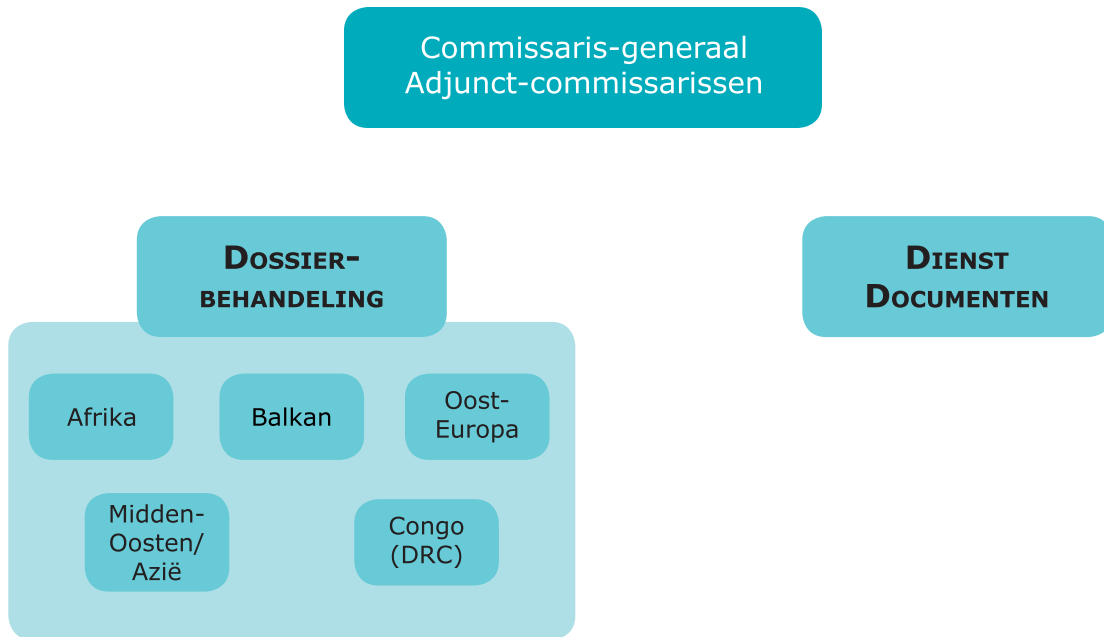
Investeringsuitgaven

Van het totale investeringsbudget, dat 233.000€ bedroeg, werd bijna 60% of 139.000€ besteed aan informatica-uitrusting.

Infrastructuur

Het Commissariaat-generaal is gevestigd in de gebouwen North Gate I en II aan de Albert II-laan 6 te 1000 Brussel. Het huurcontract loopt in 2009 af.

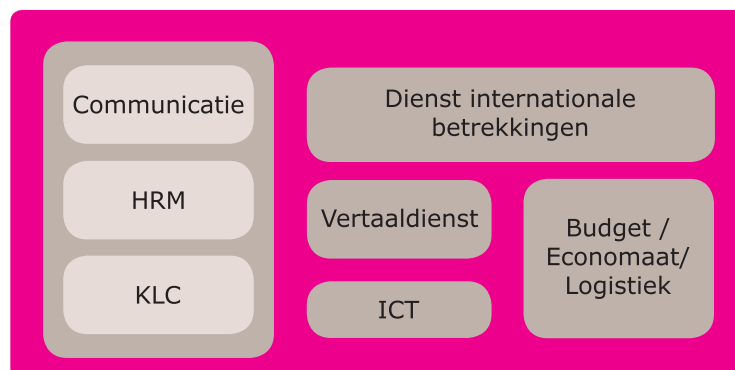
4. Organogram

ONDERSTEUNING DOSSIERBEHANDELING

ALGEMENE DIENSTEN

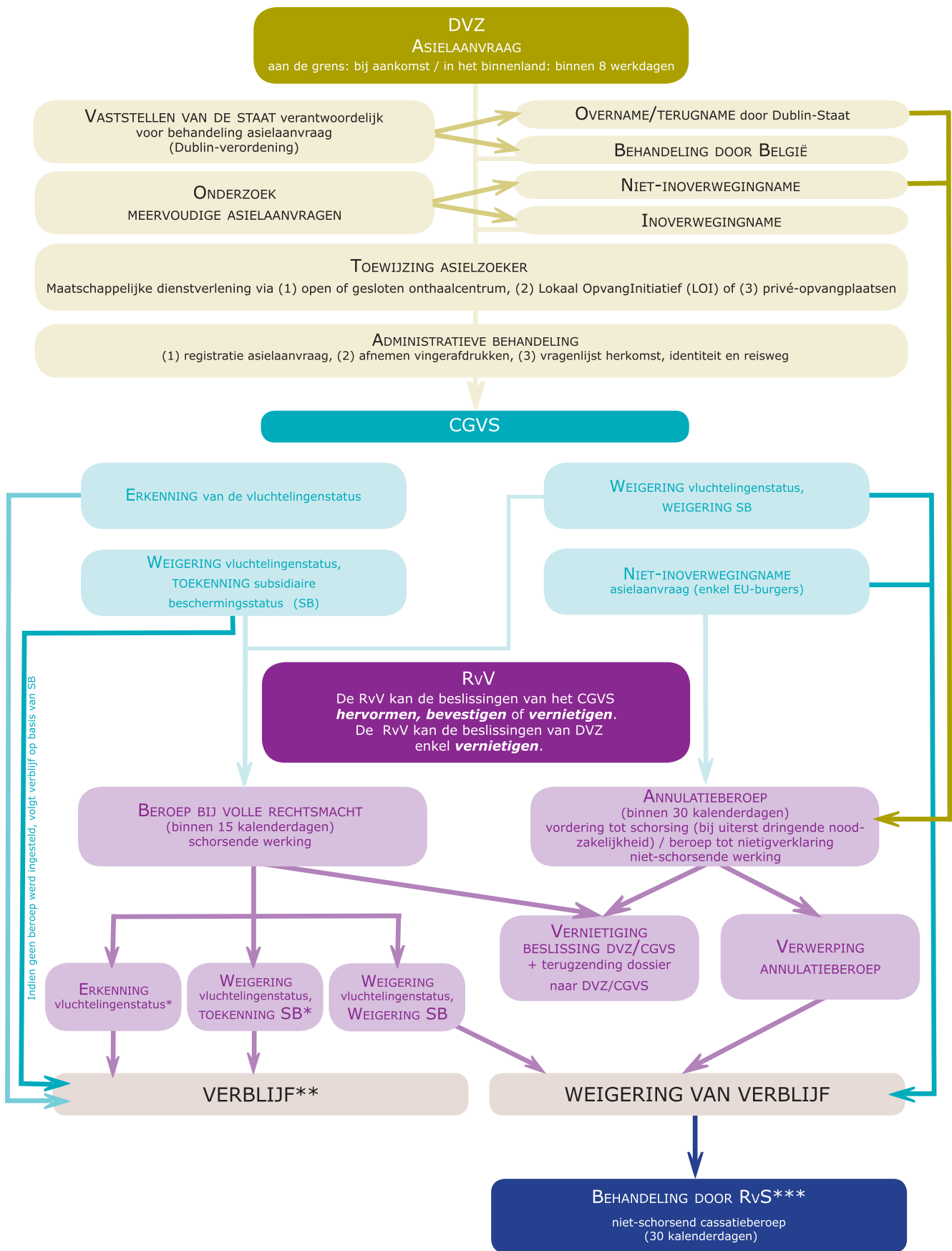

Afkortingen

Cedoca	Documentatie- en Researchdienst van de asielinstanties
CGVS	Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen
COI	Country of Origin Information
DVZ	Dienst Vreemdelingenzaken
EAC	European Asylum Curriculum
EVF	Europees Vluchtelingenfonds
Fedasil	Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers
FOD	Federale Overheidsdienst
GAMS	Groepering die zich inzet voor de Afschaffing van Seksuele Verminkingen van Vrouwen
GDISC	General Directors' Immigration Services Conference
IGC	Inter-Governmental Consultations on Asylum, Refugee & Migration Policies
IND	Immigratie- en Naturalisatiedienst (Nederland)
IOM	Internationale Organisatie voor Migratie
KLC	Kennis- en Leercentrum
LOI	Lokaal opvanginitiatief
NGO	Niet-gouvernementele organisatie
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
RvS	Raad van State
RvV	Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
UNHCR	Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties
VBV	Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen
VZW	Vereniging zonder winstogmerk

Schema asielprocedure

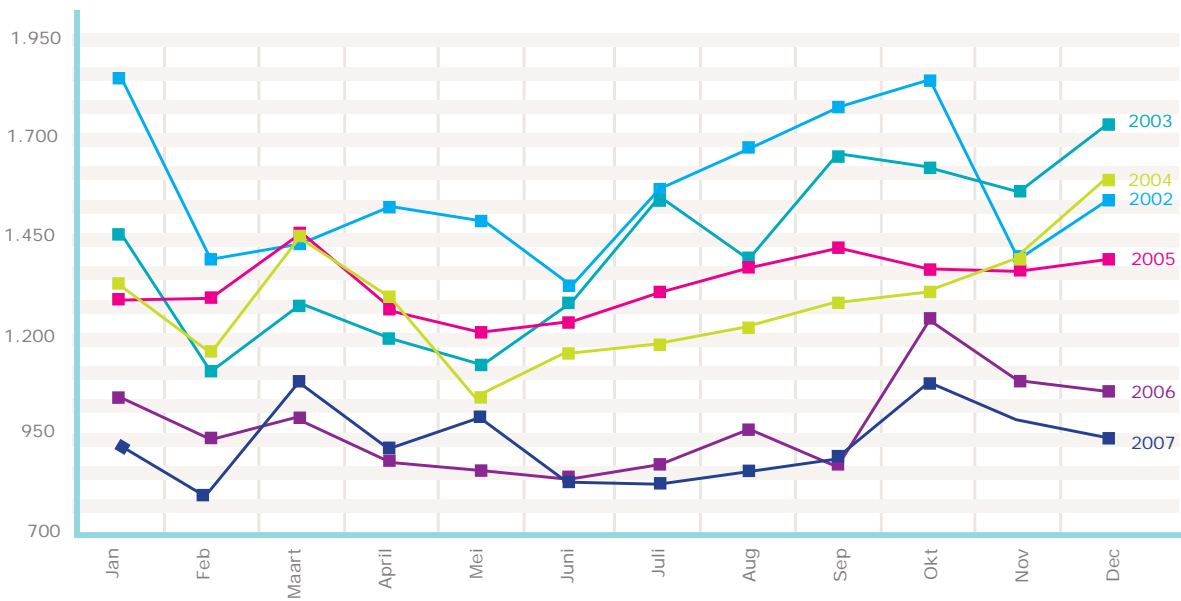
* De minister kan nog een niet-schorsend cassatieberoep indienen bij de RvS binnen de 30 kalenderdagen.
 ** Personen met de vluchtelingenstatus worden toegelaten tot een verblijf van onbepaalde duur. Personen met de subsidiaire beschermingsstatus worden toegelaten tot een verblijf van beperkte duur.
 *** Er wordt een filterprocedure toegepast d.w.z. dat niet alle beroepen worden toegelaten.

Asielaanvragen per jaar in België (1988-2007) (Bron: DVZ)

Asielaanvragen per maand in België (2002-2007) (Bron: DVZ)

TOP 10 ASIELAANVRAGEN IN BELGIË
PER LAND VAN HERKOMST
(bron : DVZ)

Land van herkomst	Aantal
Rusland	1.436
Servië-Montenegro	1.219
Irak	825
DR Kongo	716
Afghanistan	696
Guinee	526
Iran	411
Slovakije	364
Armenië	339
Kameroen	279
Rwanda	321
Anderen	3.983
Totaal	11.115

TOP 10 VAN DE LANDEN VAN HERKOMST MET HET HOOGSTE AANTAL ERKENNINGEN

Land van herkomst	Aantal erkenningen	Aantal beslissingen	Erkennings- percentage
Rusland	377	909	41%
Rwanda	211	706	30%
Servië-Montenegro	162	578	28%
Irak	159	610	26%
DR Congo	120	948	13%
China	100	201	50%
Guinee	93	405	23%
Kameroen	50	271	18%
Ivoorkust	50	244	20%
Burundi	46	132	35%
Andere	471	6.558	7%
Totaal	1.839	11.562	16%

**TOEKENNING SUBSIDIAIRE BESCHERMING
PER LAND VAN HERKOMST IN 2007**

Land van herkomst	Aantal toekenningen subsidiare bescherming
Irak	203
Somalië	37
Afghanistan	14
Onbepaald	7
Eritrea	6
Palestina	5
DR Congo	2
Guinee	2
Ivoorkust	1
Soedan	1
Staatloos	1
Totaal	279

TOTALE ACHTERSTAND

Jaar	Aantal
Eind 2000	35.011
Eind 2001	42.203
Eind 2002	32.094
Eind 2003	24.328
Eind 2004	20.089
Eind 2005	10.380
Eind 2006	6.124
Eind 2007	4.966

**TOP 10 LANDEN VAN HERKOMST
VAN VROUWELIJKE ASIELZOEKERS**

Land van herkomst	Aantal
Rusland	594
DR Congo	377
Servië	329
Slovakije	171
Guinee	164
Armenië	152
Rwanda	150
Irak	126
Servië-Montenegro	115
Kameroen	113
Anderen	1343
Totaal	3.634

LEEFTIJD VAN DE NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGEN (bron: DVZ)	
Leeftijd	Aantal
0-5 jaar	5
6-10 jaar	19
11-15 jaar	139
16 jaar	159
17 jaar	197
Totaal	519

GESLACHT VAN DE NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGEN (bron: DVZ)	
Geslacht	Percentage
Jongens	68,29%
Meisjes	31,71%
Totaal	100,00%

TOP 10 LANDEN VAN HERKOMST VAN NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGE ASIELZOEKERS (bron: DVZ)	
Land van herkomst	Aantal
Afghanistan	100
Guinee	64
DR Congo	54
Irak	32
Rusland	32
Rwanda	26
Servië-Montenegro	23
Angola	20
Kameroen	18
Burundi	12

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen
Dirk Van den Bulck, commissaris-generaal
Koning Albert II-laan 6 te 1000 Brussel
cgvs.info@ibz.fgov.be

ALGEMENE COÖRDINATIE

An Michiels

REDACTIE

Eric Anciaux
Valentine Audate
Arlin Bagdat
Hedwige de Biourge
Sara Bottu
Michèle Cappuyns
Pierre Deschepper
Griet Desnyder
Benny Dierickx
Emmanuel Di Pretoro
Serge Fievez
Annick Goeminne
Dries Hanoulle
Anita Jans
Christophe Jansen
Conny Justé
Luc Quintyn
Bart Theunis
Camille Thissen
Dirk Van den Bulck
Steven Van der Poten
An Vandeven
Lies Vandervoort
Ruth Willems

STATISTIEKEN

Colette Jouant
Pascal Robaey

LAY-OUT

Fenna Bouve

VERTALING

Chris Couturier
Andy De Staercke
Hans Hoebeke
Philippe Oubelhaj
Caroline Pelzer

COMMISSARIAAT-GENERAAL
VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

NORTH GATE I
ALBERT II-LAAN 6
1000 BRUSSEL
TEL 02 205 51 11
FAX 02 205 51 15
WEB WWW.CGVS.BE
E-MAIL CGVS.INFO@IBZ.FGOV.BE